

Sevgili Okuyucular

Bu ay yayınladığımız kitap: «Buda'nın Öğretisi». Paul Carus'un gerçek Hind metinlerine dayanarak yazdığı bu Kutsal Kitap niteliğindeki eseri Teoman UÇKUN çevirdi. Yazan kadar çeviren de Buda'yı ve bilgisini bizlere aktarmakta büyük titizlik göstermiş... Hepiniz adına kendisine teşekkür ederim.

Özellikle mistiklik ve sufilik yolunda nasibini arayanların, ÖZÜNÜ tanımaya cehdedenlerin, gizli bilgi peşinde ömür tüketenlerin, kutsal kitapları inceleyenlerin «Buda'nın Öğretisini» bilmeleri gerekir. Dünya Rabbi'nin insanların şuurulanmaları için ne kadar büyük imkânlar hazırladığını nefsin biliniş, ÖZÜN geliştilmesi üzerinde ne kadar çaba harcadığını fark etmemek bön-lüktür ancak...

Varlıklar bölük bölük ama iç içe... Kimileri «yerine» düşmüş hızlı ve kolay geliyor; kimileri de «gurbette» kalmış zor ve ağır ilerliyor. Ruhunun, ÖZÜNÜN, kendi şuurunun tekâmülüne yardım edecek hayatın ve ona ait etkilerin farkına varmadan, bilip tanımadan gelişmek mümkün değildir. İç'de olanlar ile Dış'ta olanlar birbirine bağlıdır ve dış içle bilinir. Nasıl bakılırsa öyle görülür.

Ruh (şuur) düşünce ve anlayışı; düşünce ve anlayış (akıl) heyecan ve arzuları; bu sonuncuları da bedeni etkiler. Aralarındaki bağın gücü ve sürekliliği çok önemlidir. Bedene hâkim olan kim o halde? Ya da bedeni yöneten nedir? Eşya mı, hakikat mi? İstidat mı, nasib mi? İhtiyaç mı, arzular mı? Eşya mı, hakikat mi?

Evrenin müsbet (+) ve menfi (—) etkileri içinde kendimizi bilmeye ve tekâmül etmeye mecburuz. İnsan seçenek sahibi, hür ve güçlü değildir. İnsan, Mecburdur! Şuurulanmak, kendini bilmek, Rabbin tanımak ZORUNDA'dır. Dolaylı - dolaysız, er-geç MECBUR'dur.

Vicdanın hükmüne bağlanmayan; acı zakkumdan yiyen cehennemlik kimse işte odur! Cehennem ateşine kömür olanlar var ya işte onlarda «kendini bilmeyen»lerdir... Yanar dururlar cahillik ateşinde! Ama sonunda varlık ÖZÜNÜ bilecek ve Rabbin tanıyacak.

Sevgili kardeşlerim, okurlarımız, Dernek ve Dergi olarak ülkemizin insanlarına bilgi aktarmak ve gerçekleri duyurmak zorundayız. MECBURUZ. Bu bakımdan bizlerle daha sıkı bir ilişki ve işbirliğine giriniz. Maddî ve manevî olarak vicdanınızın hükmüne uyarmanız, anlayışınızın dizginlerine bağlı olarak, akıl emrini yerine getiren insanlar olarak neler yapabileceğinizi belirleyebilirsiniz. İmkânlarımızı artırdıkça faaliyet ve etkimiz de artacaktır; bu bir icabtır. Terazinin iki kefesi vardır. Tek kefeyle ne alınır, ne de satılır.

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Yeni Bir Çağa Doğru

SALI KONFERANSI

Dünya planeti, değişik bir devrenin eşiğine gelmiştir. Yeryüzü yeni bir çağa girmektedir. Bu yeni çağ, dünya insanının gerçek kendini bulacağı bir çağdır. Hint geleneğine göre, içinde bulunduğumuz devir, «7'nci Manu»nun devri, büyük Kaliyuga'nın (bir zaman birimi) son kısmıdır. Hintlilere göre, bu zaman biriminin tayininde birçok tartışmalar var. Bir kısmı bu devreyi, aşağı yukarı 250.000 yıl, bir kısmı 100.000 veya 100.000'e yakın bir zaman dilimi içerisinde olduğunu iddia ediyorsa da önemli olan, «Kaliyuga» denilen, başlangıç ve son arasındaki bir değişim devresi içerisinde olduğumuzdur.

Yeni bir çağa girmek ne manaya gelir? Şimdi onu inceleyelim.

İnsan, yeryüzündeki hayat sürecini, insan uygarlık ve kültürünü çeşitli bölümlere, kısımlara ve parçalara ayırarak düşünmeyi âdet edinmiştir. Tarihi incelersek, o bize, çeşitli çağlardan bahseder: Bunlar, demir çağı, bakır çağı, tunç çağı, buhar çağı, atom çağı, elektronik çağı, uzay çağı gibi insanlığın kendi gelişimi içerisinde, ekonomik ve sosyolojik bakımdan yüksek ve sivri noktalarda, oldukça sarsıcı olaylarla derin değişimler meydana getirdiği dönemlerdir.

Böyle bir alışkanlıktan kurtulamadığımız için de, çağların, bir bütünün parçası, bir süreç, bir dönemden diğerine normal geçişler halinde olduğunu anlayamıyor ve kesik kesik devreler halindeymiş gibi kabul ediyoruz.

Bu bakımdan yeryüzü, yeni bir çağa girmiş değildir. Özellikle yeryüzü için, yeni bir çağda olacak değildir. Çünkü yer-

yüzü, bundan evvel, bizim bildiğimize göre, hiç çağ değiştirmedir. O, tabii, normal hayatını sürdürüyor yani güneşe uzaklığı, yakınlığı; manyetik alanının genişlemesi, daralması; manyetik mihverinin, kutup mihverine göre, açı itibarıyla azalması veya çoğalması bir takım büyük parçalarının kayması sırasında bazı dağların teşekkülü, bazı şeylerin yok oluşu yeryüzünün, normal, tabii hayatıdır ve bu bir süreçtir. Fakat bizler, onun içinde bulunduğumuz için, bunlar bize bölük bölük, parça parça gözüktüyor. Fakat daha geniş bir görüş açısından bakıldığında bütün bu değişimler, belli bir akış içinde görülmektedir. Çağlar da birbirinden kesinkes ayrılamaz. Bir çağdan diğerine geçişi, içinde yaşayanlar farketmezler bile...

Spiritüel süreçte de, insan varlığının tekâmülü sırasında, birçok devreler geçmiştir ve halen de geçiyor ama bu spiritüel devreleri de birbirinden kesin çizgilerle ayırmak mümkün değildir.

Şu ifadenin üzerinde durmak istiyorum: **Bu yeni çağ, Dünya insanının, kendi varlığını, kendi öz benliğini, kendi aslını bulacağı bir çağdır.**

Bunu nasıl yorumlamak gerekir? Dünya insanının kendi kendisinden (bizzat kendisinden, taa kendisinden, gerçek kendisinden) yani kendi varlığından haberdar olabilmesi, faaliyeti en önemli işidir. İnsanın, kendi varlığını anlayabilmesinden, tanıyabilmesinden daha önemli bir problem olamaz. Biz, kendi varlığımızı bilebiliyor muyuz? Hayır! Kendimizi bir bütün halinde nasıl hissediyorsak, o kadar tanıyoruz.

Moda bir deyiş var şimdilerde: Bilinçli olmak. Ama bilinçli olmanın ne olduğu açıkça bilinmiyor ve esasta hiçbir şey ifade etmeyen bir kelime olarak söyleniyor. Çünkü, bilinçli olmanın karşısında iki nokta üst üste koyup, bilinçli olmak, şuurlu olmak, şudur tarzında **açık ve seçik olarak**, şimdiye kadar yalın bir bilgi verilememiştir. Anlatılmış olanlar, verilenler, sadece duygusal, imajinatif ve hatıta içgüdüsel bir takım esaslara veya bazı kalıplara dayalıdır.

Bu kadar büyük bir karmaşa ve belirsizlik içerisinde, yeni çağ dünyasında, insanın gerçek olarak kendini bulması nasıl mümkün olacaktır?

Eğer elimizdeki bilgi gerçek insanı tanımaya ve yaratmaya kâfi gelmiş olsaydı, hemen hemen yeryüzü insanının en azından dörtte biri, müthiş bir maddi ve manevî gelişme, yükselme içerisinde bulunur ve bu insanlar, diğer geri kalan dörtte üçe de hakim duruma geçerdi. Ve onları da kendi katlarına, kendi buldukları idrak seviyesine doğru çeker veya taşırlandı. Aksine görüyoruz ki, insanların itibar ettiği en büyük meziyet, çeşitli ödüllerle taltif edilmek veya Nobel armağanları gibi ödülleri almaya çalışmaktan ibarettir. Geçenlerde, Nobel ödülünü kazananların listesine baktım: Araştırılan, bulunan şeylerin içerisinde, edebiyatı da dahil olmak üzere, insan varlığı ile alakalı, insanın öz-kendisini bulup ortaya çıkarabilecek, en ufak bir eylem bile yoktu. Bunların haricinde olan şeylere mükâfat verilmiş, takdir gösterilmiş fakat, insan varlığını bulup, anlamaya çalışan, ona bir tanım, yeni bir boyut getirecek en ufak bir çaba mükâfatlandırılmamış, hatta böyle bir çalışma düşünülmemiştir bile... Bu tip ödüllendirmeler, çağımızın birer yüzkarası olmaktadır... Çünkü bu araştırmalar, sürekli olarak insanı, **dışsal insan** haline getirmektedir. Dış insan, iç insandan giderek uzaklaştırılıyor. Mütemediyen insanı kendinden uzaklaştırıp, dışta bulunan şeylere, eşyaya bağlamaktan ibaret bir gayretin mükâfatı da oldukça büyük veriliyor. İnsan kendini tanımasın, araştırmasın, otomat-

lıktan kurtulmaya çalışmasın da ne olur sa olsun...

Onun için, gerçekten eğer yeni bir çağ olacaksa ve bir değişim söz konusu ise, bu değişim insanın Öz-kendisini, bizzat kendisini, anlayabileceği, bulabileceği bir çağ olmalıdır. Böyle bir şey oluşuyorsa, hakiki bir çağdan söz edebiliriz. Bir düzeyden, yeni bir düzeye geçmenin tam başlangıcıdır.

Yoksa, bizim ne entegre deyrerimiz ne kristal parçacıklarımız, ne sıvı kristallerimiz ne atomumuz gerçek bir insanlık çağını ifade etmezler. Bu, sürekli olarak belli bir yönde çaba harcayan, maddî bilgisini kullanmak zorunda kalan insan zekâsının doğal semereleridir. Herkesin hakkı verilir; böyle bir çaba da, bu sonuçları tabii ki getirecektir. Ama, bu bir değişim çağı değildir ve bu, insanlık için temel bir başarı da değildir. Bu, zekânın başarısıdır. İnsan sadece zeki bir varlık değildir. İrade ve amacı olan etkili şuurlu bir varlıktır. Fakat çağımızda insana bu gözle bakılmadığı ve değerlendirilmediği için, biz zekânın veya aklın çalışmasından doğan, bir takım marifetleri ve madde üzerinde olan geçici hakimiyetleri kazanmayı da uygarlık olarak kabul ediyoruz ki, bu büyük bir yanlışlıktır.

Devresonu tesirlerine, Dünya planeti varlıklarının uyumu nasıl olacaktır? Devresonu tesiri ne olabilir?

Devresonu tesiri bize, dışarıdan gelmez; yani, dışarıdan herhangi bir yağmur yağışı veya kozmik bir fırtınanın, bize kadar getirmiş olduğu kozmik serpintiler ya da şuaların, ışınların, gelişi gibi bizi baştan aşağı yıkayan bir takım değişmeler meydana getiren bir tesir yoktur. Dışarıdan böyle bir tesir de gelecek değil. Devresonunun, bizatihi taşıdığı bir tesir vardır. O da, insanın kendi içindedir. Bu içteki tesirimiz yine, bizim kendi kendimize yaptığımız kestirme geçişler veya by-passlar halinde, kendi kendimize katlanmalar, yarım bağlantılar suretiyle oluyor.

Birçokları şöyle zannediyor: «Bu gece yatacağım, yarın sabah devresonu tesirleri öyle yoğunlaşacak ki, uyandığım za-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

man gözlerimdeki perde kalkacak, zihnim fevkalâde güzel, pırıl pırıl çalışacak, her şeyi apaçık bir şekilde göreceğim. İçimdeki bütün menfi düşünceler, eş koşmalar, çelişkiler ortadan kalkacak, yeni banyodan çıkmış gibi pürü pak olacağım.» İnsanlar devresonu tesirlerini, yukarıdaki örnekteki gibi tasavvur ediyorlar. Yani dışarıdan bir şey gelecek, bir fırtına, rüzgâr gibi bir şey beni yalazlayacak ve tertemiz olup çıkacağım. İşte, o devreyi bekliyor, o zamana kadar da en ufak bir gayreti, herhangi bir çabası, bir araştırması da yok, bekliyor sadece. Ömrü icabı, enkarnasyonunun gereği, o devreye yakın doğmak, büyük bir şans. Nasıl olsa, bir rüzgâr, bir ilâhi nefes gelecek, bizi içinde bulunduğumuz bu uykudan uyandıracak, biz de uyanacağız. Böyle, dışarıdan gelecek bir nefesi beklemek beyhudedir, zaman kaybıdır. Böyle bir bekleyişle, bu konuyu hiç bilmemek arasında hemen hemen hiç fark yoktur.

Devresonu tesirlerinin böyle gelmeyeceğini sezenler, nasıl düşünecek ve neler yapacaklar? Şuurun gerçekten aydınlanabilmesi, uyanabilmesi, dışarıdan zorlamayla olmaz. Bütün bunlar insanoğlunun, bizzat kendi çabası ile kendini kontrol ve analiz ederek, kendini anlayarak, varlığı hakkında temiz, yalın ve güvenli bilgilere sahip olması ile oluşabilir ve ancak böyle bir insan, ortamın kendisine sunmuş olduğu imkânlardan yararlanarak, bu okulun mezunu olabilir.

Hiç kimse, hiçbir varlık, hiçbir sistem bizi, zorla bu okuldan (Dünya'dan) mezun etmeye hevesli değildir. O halde, devresonu demek, aşağı yukarı, Dünya okulunun, bu belli devreler içerisindeki çalışması ve mesaisi demektir. Mesainin bitimi, büyük tatile geçiş mümkün, tabii ki bunu kabul ediyoruz. Dünyanın büyük bir tatil devresine girmesi mümkündür. Bu tatil devresine, insanların, menfi duyguları, yalancı imajınasyonları, ve özellikle kendi kendilerini aldatmalarından dolayı, bir sürü safsata karışmış ve kıyamet hikâyeleri uydurulmuştur.

Evet, bir kıyamet vardır ama, bu herhalde, gladyatör oyununa benzeyen kan-

lı, kavgalı, dögüşlü, bata çığa, zelzeleli, yangınlı, tufanlı bir şey değildir. O tip kıyametler, hasat alındıktan sonra, tarlanın içinde kalan sapların yakılıp, bırakılan külle tarlanın daha verimli olmasını sağlamak içindir. Fiziki kıyamet, hasat toplandıktan sonra, tarlanın tekrar sürülmesi demektir. O halde tarladan, başağın toplanması nedir? Hiçbir çiftçi ekili tarlasını sürmez. Önce biçer, buğdayını toparlar, alır götürür. Ondan sonra, tekrar tarlasını sürer. Bu sistem, her yerde aynıdır, değişmez. Hasat sistemi, ister manevi, ister maddi hasat olsun, her yerde aynıdır. O halde insanların kendi tarlalarındaki ürünlerini kaldırmadan, tarla alt üst edilmeyecektir. Bu durumda devre sonu tesirlerini beklemeye hiç gerek yoktur. Devre sonu tesirlerinin de, neler getireceğini bilmiyoruz. Fakat şu, giderek anlaşılır hale geliyor ki, insanoğlu kendi kurmuş olduğu uygarlığın esiri haline gelmiş ve korkunç derecede yalnız, huysuz, ıstırap içerisinde ve karamsar bir görüntüdedir. Hiçbir şey, onu artık özlü bir şekilde tatmin etmiyor yani, pastanın hep kremasını yemek, onun için mutluluk getiren bir olay değil ve mutluluğun da manasızlığını yavaş yavaş anlamaya başlamıştır.

Mutluluk aramak nedir? Niçin mutluluk aranır? Tatmin olmak nedir ve bizi tatmin edecek noktalar nelerdir?

Akıllı olan, bunu düşünüyor ve anlıyor ki, dışta insanı tatmin edecek hiçbir şey yoktur. Tatmin duygusunu insan ancak kendi yaratır. Tatmin oldum dediği zaman tatmin oluyor, tatmin olmadım dediği zaman da olmuyor. Demek ki, eşyanın tabiatında böyle bir görev yok. Bal, insanlar şeker bakımından tatmin olsunlar diye meydana gelmiş değil. O kendi doğal halinde; ama ona tatlı diye kıymet veren kim? Biziz!

O halde, buradan şu sonuç çıkıyor ki, önce değer yargılarımızın değişmesi gerekiyor. Yeni çağ demek, değer yargılarımızın değişmesi demektir. Ne olursa olsun, değerli bulduğumuz her şeyi, değer verdiğimiz her şeyi yeniden envantere tâbi tutmak zorundayız. Çünkü, statik hiç-

bir şey yoktur. Statiklik, kalıcılık ancak bizim zihnimizin, anlayışımızın çalışması nispetinde vardır. İnsanın kendi varlığını tanıyabilmesi, öz kendisini bulabilmesi ve anlayabilmesi için, önce kendi değer yargılarını ele alması ve işe değer yargılarından başlaması gerekir. Doğru veya doğru olmayan bir şekilde yargıya varmışsa, bunları samimi bir şekilde ifade etmenin, anlatmanın ve idrak etmenin çarelerini aramak yolunu bulmalıdır. Yeni çağın, en büyük özelliklerinden bir tanesi budur: Değer yargılarını yeniden envantere tâbi tutmak.

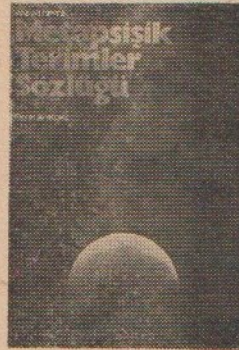
Bu yargıyı nasıl yapacak? Bu yargıyı yaparken tamamen objektif kalmayı bilmelidir. Objektif kalabilmek için de her şeyden önce, kendi zihin mekanizmalarının nasıl çalıştığını bilmesi gerekir yani imajinasyonu, duyguları, içgüdüleri nasıl ve hangi sisteme bağlı olarak çalışıyor, bunları anlaması gerekir. Zihni diyalogları ve imajinasyonları da dahil olmak üzere, müspet mi yoksa menfi tarzda mı çalışıyor? Birisi bizim kişiliğimize karşı şu veya bu şekilde bir müdahalede bulunmuş olsa, hafif veya yüksek tepkilerimiz ne oluyor? Menfi reaksiyonlarımız, düşüncelerimiz ve imajlarımız ne durumdadır? Bu da, bizi gerçek bir nefis denetlemesine ve ruhsal iç araştırmaya götürür. Eğer bunlar henüz yapılamıyorsa, hiçbir şekilde kıyametten bahsetmemek ve hiçbir şekilde devresonu tesirlerinden medet ummamak gerekir.

Burada, yalnız, bir nokta bizim için önemlidir. İnsanoğlu, kendisine bazı özel bilgiler ve ilhamlar verilmediği sürece çok kısa ataklarla, zekâsına ve aklına bağlı olmak üzere, bazı ufak tefek değişiklikler yapabilmektedir. Yani, insanoğlunun gelişimi bizzat kendi cehti ile olmaktadır. Sürekli olarak, insan kendi çabasıyla tekâmül edememektedir. Birilerinin veya üstün bir varlığın, üstün bir zekânın, üstün bir gücün kendisine bazı doneler vermesi ve insanın da bilgiye bağlanarak, bundan yararlanarak kendisini aşması, varlığı hakkında bilgi edinmesi gerekiyor. Bu sistem hep böyle olmuş

ve böyle kurulmuştur. Bunun aksi yapılamaz.

«İnsan çabasının, insan aklı ve zekâsının elde etmiş olduğu uygarlık» lâfı gibi, saçma bir lâf yoktur. İnsan aklı ve zekâsı ancak, kendisine daha başta, çok evvelinden verilmiş olan bazı verilerin, bazı apriori (öncül) bilgilerin yardımı ile bu noktaya gelmiştir. Yani, materyalist filozofların ve psikologların ifade ettiği gibi, bizim zihnimiz doğuştan böyle, tertemiz bir masa, bir tablo gibi değildir. Bir takım birikintilerle ve bilgilerle beraber doğuyoruz. Herkes, aynı şekilde doğmaktadır. Ve bu bilgilerin alınışı, sürekli olarak gerilere doğru gittiği için, muhakkak ki çok daha evvelinden kendilerine verilmiş insanların bilgilerinden yararlanılarak, bugün bu hale gelinmiştir. Tabii ki bilgiyi işlemek insanın cehtine bağlıdır. Fakat saf ve küllî bilgiyi bizim, bu şartlar içerisinde bulup çıkartmamız mümkün değildir.

Daha saf, daha açık, daha özlü bilgiler de vardır ama insanlık böylesi bilgileri daha ileriki bir aşamada kullanabilecektir. Önce bu değişimden geçmesi ve gerçek anlamıyla kendini tanıması gerekmektedir. Yeni bir çağa ancak böyle bir zihniyetle girilir.

Bioritimler Hayatımızı Düzenliyor

• Giovanni SCIUTO

Bazı bakımlardan astrolojiye benzemekle beraber bioritmi onunla karıştırmamak gerekir. Aslında bioritmi onunla karıştırmamak gerekir. Aslında bioritim karakter çizgileri belirtmez ve belirli bir zamanda meydana gelecek hadiseleri önceden haber vermez ama organizmamızla ilgili ortaya çıkan gelişmeleri, başka bir ifade ile şu meşhur «inişler» ve «çıkışları» (ki bunlar şimdiye kadar açıklanamamışlardır) kesin bir bilimsel dille açıklar. Bu çıkışlar ve inişler olarak açıklanan tezahürler bizde kâh canlılık, kâh yorgunluk ve zaaf olarak ortaya çıkar. Böylece bioritim, birkaç yıl önceden fiziki, ruhi veya zihni faaliyetlerimizin mahiyetleri hakkında bilgi verir. Hangi günlerde daha verimli veya verimsiz olacağımızdan bizleri haberdar eder.

İnsanın ruhi ve bünyevi potansiyelindeki oynamalara ve bu sırada hiç bir sebebe dayanmadan muntazam aralarla tekrarlanan vücut ateşinin yükselmesi olayına merak duyan Dr. Fliess uzun yıllar bu olayları inceleyerek aralarında bir bağın var olması gerektiği neticesine varmıştır.

Dr. Fliess, istatistik ölçmelere dayanarak bu «anormalliklerin» sebebini açıklamaya muvaffak olmuştur. İnsan, biyolojik sahada doğanın çeşitli kozmik baskılarına tabidir. Bu da tıpkı denizde olduğu gibi hayret verici bir düzen içinde oluşur.

Dr. Fliess'in görüşüne göre, «Ay'ın tesiri altında meydana gelen med ve cezir olaylarına benzer şekilde, insan da dış tesirlerin hâkimiyeti altındadır ve enerji potansiyelinin sabit değişikliklerine yani muntazam aralarla bu enerjinin azalıp çoğalmasına boyun eğmektedir.» Gerçekten de, hayatımızdaki iyi ve kötü günlerin iniş ve çıkışları tam bir biyolojik ritme uymaktadır, işte bu yüzden bu olaya bioritim adı verilmektedir. Bu ritim şahsın doğum tarihine uygun olarak değişiklikler gösterir.

Dr. Fliess iki temel bioritim tespit etmiştir. Birincisi 23 gün sürer ve hepimizin fizik potansiyeline hükmeder. İkincisi 28 gün devam eder ve ruhi potansiyelimize tesir eder.

Dr. Fliess'in bir öğrencisi olan Avusturyalı Teltscher daha sonraları 33 günlük bir diğer bioritim tespit etmiştir ki bu da insanın entellektüel potansiyelindeki değişimleri gösterir.

Dr. Fliess'in çalışmaları devam ettirilerek birçok araştırmacılar tarafından geliştirilmiştir. Einstein ve Freud de Bioritmin keşfinin önemini kavuşmuşlardır. Ayrıca Schlieper, Swoboda, Jual gibi araştırmacılar ve Hersey, Krabenbükl, Schwing, Mornirdi vs. gibi doktorlar da bu ilmin gelişmesi yolunda çalışmalar yapmışlardır.

Bioritim sayesinde şahsiyetimizde ortaya çıkan devamlı değişikliklerin asıl sebeplerini aydınlatılabilmek mümkünleşmiştir.

Fiziki bioritim bazı günler neden daha fazla «formumuzda» olduğumuza bir açıklama getirmektedir. Ruhi bioritim ise belli zamanlarda neden daha fazla heyecanlı ve hassas olduğumuzun sırrını çözmektedir.

Zihni bioritme gelince, o da hesap, yazı yazma faaliyetleri gibi zihni çalışmaların bazı günler neden zorlukla gerçekleştirilebildiğinin sebeplerini çözmeğe yönelmektedir.

Her bioritmin 23, 28 ve 33'er günlük müddetlerini bildiğimize göre, doğum tarihinden çıkış yaparak, gelecek sene veya seneler için bu ritimlerin gelişmelerini önceden hesaplayabiliriz. Böylece fizik, ruhi veya zihni sahalarda büyük gayretleri gerektirecek bazı faaliyetler için bioritmimize en uygun ve müsait devre hatta günleri daha önceden seçebiliriz.

Bir bakıma bioritim yolu ile elde edilen bilgileri meteorolojik bültenlere benzetebiliriz; şu farkla ki, bioritmde tahminler hatasızdır. İstatistikler, bioritim bilgilerinin, vakaların %80'inde doğru olduğunu göstermiştir.

Günümüzde bioritmik tetkiklerde ihtisas sahibi bir büroya müracaat edilerek doğum günü belirtilir ve makul bir ücret karşılığında bir veya daha çok seneler için bir «bioritim takvimi» alınabilir. Bu takvimde fiziki, ruhi ve zihni potansiyelin gün be gün gelişme tahminleri grafik ve yardımcı bilgilerle izah edilmektedir. Netice olarak böyle bir dökümana sahip bir şahıs tetkikleri sonunda, hangi devrelerde bedeninin, ruhunun ve zihninin «uygun» veya «uygun olmayan» eğilimler göstereceğini önceden bilecektir ve dolayısıyla mesleki ve özel hayatında ve diğer konularda uygun bir programlama ile örneğin aşağıdaki şekillerde hareket edecektir:

— Bedeni potansiyelinin düşük olduğu günlerde büyük gayretler gerektiren işlere girmekten kaçınacaktır.

— Fizik potansiyelinin en uy-

gun olduğu günlerde yüksek performans göstermeğe hazır olacaktır.

— Ruhî bioritmin bilhassa en elverişli olduğu günlerde veya tarihlerde önemli görüşmeler yapacak ve aktif bir sosyal hayat sürdürecektir.

— Düşük bir bioritim devresine tesadüf eden alınganlık, keyifsizlik vs. ile belirlenen devrelerde ise, mizacına göre, kendi âlemine kapanacak ve bu müddet boyunca gevşek davranarak kendini oyalama yolları arayacaktır.

— Zihni bioritminin destekleyici devrelerinde yani zihni kapasitesinin en uygun olduğu gün veya aylarda ise zihni faaliyetlere girişmekten kaçınmayacaktır.

— Zihni bioritminin az elverişli olduğu günlerde, zihni kapasitesinin tam hâkimiyetini icap ettirecek işleri daha sonraki müspet devrelerde yapacaktır.

Ortaya atılmasından sonra Bioritim bilhassa sağlık sahasında çok büyük hizmetler vermiştir. Bioritmin vereceği bilgiler, iltihabi durumlar, soğukalgınlığı vs. gibi organizmamızın bilhassa hassasiyet gösterdiği devreleri belirtir veya bunun aksine zayıflama kürleri veya daha başka tedaviler için vücudun en müsait olduğu zaman aralığını ve gene aş, kan alınması, ameliyat vs. gibi sıhhatimizle alâkalı müdahalelerin en uygun günlerini bize bildirir. Bu arada şuna da dikkatinizi çekelim, otuzlu yıllardan bu yana Almanya, İsviçre gibi memleketlerde cerrahlar ve doktorlar ameliyat ve tedavilerini programlamadan evvel hastalarının fizik bioritmik eğrilerini gözönünde tutarak bir tarih belirlerler.

Japonya'da kamu nakliyat şirketleri bioritme önem verirler ve otobüs, taksi vs. şoförlerine birer «bioritim» (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ritmik kimlik kartı» verirler, böylece hangi günlerde daha ihtiyatlı sürücülük yapmaları gerektiğini önceden bilirler. Aynı şekilde fabrikalarda iş kazalarının azalması ve verimliliğin artması için Japon endüstrisi bioritmik verileri dikkatle takip eder.

Aile içinde de bu bilimin çok faydalı yanları ortaya çıkmıştır. Çocuklarının bioritmik verileri ışığında aileler çocuklarının itaatsizlik, çalışmalarında verimsizlik gibi davranış ve reaksiyonlarına daha kolayca anlayış gösterebilirler ve onları haksız yere azarlayıp cezalandırmazlar.

Paris'te özel bir teşebbüs elektronik bioritmik fişler tanzim etmek suretiyle müşterilerine faydalı olmaya çalışmaktadır.

— Sıhhatçe çok dayanıklı olmayan bir hanım bioritmik verilerle hastalıklardan daha iyi korunmayı başarmaktadır.

— Bir hukuk öğrencisi, bioritme güvenerek derslerinin en zor anlaşılan kısımlarını en elverişli günlerinde öğrenmeye kalkar.

— Bir iş adamı en mühim iş randevularını zihni bioritmik eğrisinin en müsait olduğu günlerde gerçekleştirir.

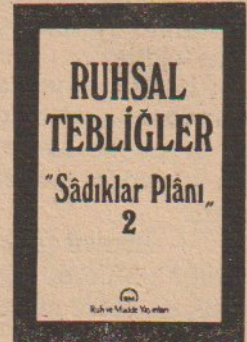
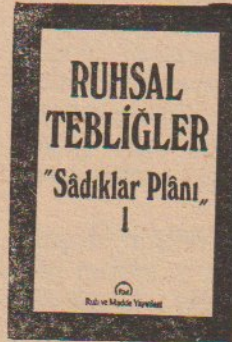
— Ticarî işleri için seyahat eden bir kimse bioritmik fişlerine göz atar ve eğer eğrilerden dalgın bir günü olduğunu tespit ederse arabasını daha temkinle kullanır.

— Bir tenis oyuncusu kendisine bioritmik eğride en uygun düşen devrelerde tenis angajmanları yapması için organizatörünü ikaz eder.

Bunlar gibi birçok misaller vermek kabildir. Ayrıca bioritmin çiftlerin hayatlarında oynadığı rolü de ihmal etmemek gerekir. Japonya'da bioritmin gelişmesinde rol oynayan Prof. K. Takai birçok örneklerle evli-

liğin cinsel ve âhenkli yönlerinin bioritim ile alâkası olduğunu tespit etmiştir. Bu profesör, fizikî bioritmin ekseriyetle cinsel münasebet çerçevesinde **dinamizm ve metanet** faktörlerinin değişiminde büyük rol oynadığını göstermiştir. Ruhi bioritim eğrilerindeki sapmalar kadınlarda orgazma ulaşmanın farklılıklar göstermesine sebep olmuştur. Nihayet zihni bioritimdeki varyasyonlar belirli günlerde bazı «inceliklerle» erotik çeşnimizi daha zenginleştirmemize sebep olur. Bütün bu sebepler dolayısıyla bioritmik bir takvime sahip olan çiftler daha kolaylıkla sürtüşmelerden kaçınabilir. Belirli bir fizikî bioritmik devrede kocasının müsait olmadığını bilen bir kadın, kendisine karşı duyulan soğukluğu kocasının sadakatsizliğine bağlamaz. Diğer taraftan eşinin canlılığının artış gösterdiği bir devrede koca da «daha aktif» bir rol oynamaya gayret eder.

Bitirmeden önce şunu da belirteyim; at yarışlarında da bioritim bir tatbikat sahası bulmuştur. Birçok memleketlerde hem jokey ve hem de atlar için bioritmik fişler doldurulmuştur. Denemelere göre, atların da insanlar gibi, bioritmik tesirlere duyar oldukları tespit edilmiştir.

Ay Nereden Geldi?

• Peter CADOGAN'dan Çeviren: N. Levent ALTAŞ •

Ay'ın kökenine ilişkin kuramların bolluğu, gelecek araştırmalar için her birinin tek tek devre dışı bırakılmasıyla gerçeği bulacak bir çalışma alanı açmaktadır.

(Geçen Sayıdan Devam)

PARÇALANMA KURAMI

İlk akla gelen, Ay'ın Dünya'dan kopma olasılığıdır. Dünya, kütlelerinin bir bölümünü, yoğun çekirdeğinin hızla yerleşmesinden ötürü dönme hızının artmasıyla kaybetmiş olabilir. Buna Güneş'in çekim kuvveti etkisi de katılabilir. Fakat, Ay, sanıldığı gibi Dünya'nın kabuğu ve daha yukarı örtüsünden oluşsaydı, kuşkusuz, Dünya'daki demirin büyük bir bölümünü de taşıyacaktı. Böylece, Ay'daki demir bir çekirdeğin yokluğunu açıklamak gerekmecekti. Bu yüzden, Ay, kimyasal olarak Dünya'nın dış bölümlerinden çok farklıdır. Ay yalnızca kayalardan yapılmıştır. Yoğunluğu iri boyutlarda metal bir çekirdeğe sahip olamayacak kadar küçüktür. Parçalanma kuramını destekleyen tek olay, Dünya ve Ay'ın geçmişte birbirlerine yakın konumda olmalarıdır.

GÜNEŞTEN Mİ KOPTU?

Ay, Dünya'dan kopmamışsa nerede oluşmuştur; Dünya'ya yakın olması küçük uyduların birleşmesiyle, ya da Güneş bulutsusundaki fiziksel ve kimyasal koşulların benzerlerinin hüküm sürdüğü uzak bir yerde mi?

Ay, yüksek sıcaklıklarda ortaya çıkan elementlere sahip olduğundan, orijinal bileşimini oluşturan atomlarının sıcaklığının, Dünya'nın oluşu-

mundaki atomlardan daha yüksek olduğu sanılmaktadır. Bu, Ay'ın, Dünya'dan çok Güneş'ten oluştuğuna işaret eder.

Katı Ay'ı oluşturan toz zerreciklerinin, özellikle son evrelerde yeniden ısınmış olması gerekir. Çünkü, elementlerin göreceli oranlarının değişmezliği ve önceleri toprağın büyük bir bölümünün en az 300 km. içeri doğru erimiş olması, böyle düşünmeye yol açan jeokimyasal belirtilerdir. O halde, Ay tarihinin ilk birkaç milyon yılı içinde Ay'da gerçek bir «Magma Okyanusu» bulunmalı, daha sonra bugün tanıdığımız çeşitli kaya tipleri üretilmiş olmalıdır.

Böyle büyük bir ısıyı üreten soğurumlu enerji kaynağının ne olabileceğine ilişkin iki olası yol vardır: Birincisi, çekim enerjisinin ısı enerjisine dönüşümü, ikincisi, kısa-yaşamlı bir radyoaktif ısı etkisidir. Şimdilik, ikinci olasılığa uygun tek aday, yarı-ömrü 700 000 yıl olan Alüminyum-26'dır. Oysa, şimdiye değin Alüminyum-26'nın daha önceleri var olduğunu gösterir bir belirti bulunmamıştır. Ay'ın ana ısı kaynağının radyoaktif ısı etkisi olduğu kabul edilirse, iç bölümleri tam olarak ısınmış demektir. Dış katmanlarının ısınması, çekim enerjisinin carısmalarla ısıya dönüşmesi sonucudur.

(Devamı 34. Sayfada)

Mistik ve Kuantumfizik Sentezi

● I. NELSON'dan Türkçeleştiren Tamer BAŞKAN ●

Karl H. Pribram (Stanford Üniversitesi'nde nöro - cerrah ve nöro-psikolog), beynin holografik teorisi üzerine en yeni fikir ve spekülasyonları ile bir asi olarak ve yalnızca yeni şuur taslakları ile uyuşan araştırmacılar tarafından yaratıcı ve devrimci bir kişi olarak telâkki ediliyor. Şuur araştırmacılarına bu kadar önemli görünen ve tamamıyla devrimci bir fikir olarak telâkki edilen bu holografik teori hangi esasa dayanıyor? Pribram'ın temel varsayımı, tamamıyla yeni bir paradigmadan, mental süreçlerin araştırmasında yeni bir dünya görüşünden pek farklı değil. Beyin fonksiyonlarının paradoksları paranormal fenomenler veya kişilik değişimleri, bu modelle anlaşılabilir ve açıklanabilir olacaklar. Faraziyenin esası, beynin, bir hologramla aynı şartlarda çalıştığı fikrine dayanıyor. Pribram bu görüşünü çok sayıda konferanslarda, dergi ve kitap yayınlarında savundu ve genişletti. Burada ona özellikle önemli görünen husus paranormal fenomenlerdir. 1978 yılında, Toronto'da Parapsikoloji Cemiyeti'nin kongresinde bu konuyu

ayrıntılı ve titiz bir şekilde işledi.

BEYİN FONKSİYONLARININ TAMAMIYLA YENİ BİR MODELİ

«Beyin/Ruh ve Parapsikoloji» adı altında yapılan bu konferansta, Pribram, teorisinin paranormal fenomenlerin anlaşılmasında önemi olan bütün bilimsel kanıtlarını ortaya koydu. 1979 yazında Pribram, Parapsikoloji Cemiyeti'nin özel daveti üzerine şeref konuğu olarak Kaliforniya'ya gitti ve orada hologram modelini basit ve gayet açık bir biçimde anlattı. Bu görüş tarzı üzerine ön bilgi olmaksızın model herşeye rağmen şaşırtıcı geliyor, fakat ana hatlar öğrenildiği zaman, Parapsikoloji Cemiyeti'nin diğer konferansları pek de yeni bir şeyler vermiyor. O halde hologram modelinde bu kadar yeni ve devrimci olan şey nedir?

Pribram, teorisıyla herşeyden evvel, aynı hatıra ya ait izlerin, beynin neden çok değişik yerlerinde depo edildiklerini ve geri çağrılabilir olduklarını açıklayabileceğini söylüyor. Pribram, uzun yıllar beyin bilimini peşinden sürükleyen klasik bil-

mecelerin üzerinden yeni teorisine geliyor. Bu bilimcelerin birisi hafıza kaybı ile ilgilidir daha doğrusu büyük miktarda beyin tahribatı sonunda hafıza kaybı meydana gelmemesi hususudur:

Bir felç sonrasında beyninin yarısı tahrip olmuştur bir kişi, tekrar evine döndüğünde evinin yalnızca yarısını hatırlamıyor: Hafıza, ya tamamen yok oluyor, ya da hiç kaybolmuyor. Doku kaybı miktarı ile kaybolan hatıraların sayısı arasında açık bir ilişki gösterilemiyor. Beynin belirli bir sistemine ait sinirlerin yalnızca yüzde ikisi bile onun fonksiyonunu devam ettirebiliyor!

BEYİN FAALİYETİNİN HOLOGRAFİK MODELİ

Beynin bu yedek kapasitesi, daha önceki modellerde açıklanamıyordu. Araştırmacıların da yıllar boyu engramlar -hafıza izleri- üzerine yaptıkları araştırmalarda ne bu izler bulunabildi, ne de bu tür güçler hakkında bir açıklama yapılabildi. Hafıza, daha çok bütün beyine dağılmış gibi -tıpkı bir hologramın interferans-musteri (çatısık kalıp) gibi- gözükmektedir.

Beyin araştırmasının di-

ger klasik bilimceleriyle benzeşiyor:

1 — Değişmezlik problemi: Belirli bir cisim, hangi perspektiften veya hangi uzaklıktan müşahede edilirse edilsin, her seferinde tam tamına bu cisim teşhis edilir. Bir cisme yakından bakıldığında, aniden «ışırılmış» gibi gözükmez ve uzaktan bakıldığında «büzülmüş» gibi değildir. Soru şöyledir: Bölümleri, aralarında sıkıca birbirine bağlanmış olan sabit bir bevin, nasıl oluyor da müşahede sırasında böyle bir fleksibiliteyi mümkün kılıyor?

2 — Nakil problemi: Sağ elini kullanan birisi, biraz egzersiz sonunda sol eliyle de yazabilmektedir veya kalem dişleri arasında ya da avak parmakları arasında tutarak da vazi yazabilmektedir. Sol eli, dişleri veya ayak parmaklarını kontrol eden beyin bölümü daha önce yazmak fiilini icra etmemiştir. Burada soru şöyledir: Yazmak üzerine olan enformasyon, bu bevin hücreleri tarafından nasıl işleniyor? Yazmak üzerine olan enformasyonlar muhtemelen depo edilmiş ve bevinin daha önceden bu tarzda çalıştırılmamış olan yerlerine dağıtılmış olmalıydılar. Bugüne kadar bu yetenek için tatminkâr bir açıklama yapılamadı.

Pribram, 60'lı yıllarda bu tür «anomalie»ler (mevcut teorilerle açıklanamayan hadiseler) için müşterek bir açıklama bulmayı denedi. Bu imkânı

hologram modellerinde bulmak istiyordu. Elektrokimyasal değişim süreçlerinin, sinir hücreleri arasında dalgalar şeklinde yayıldıklarını ispatlayan nörofizyoloji - Nobel Ödülü sahibi Sir John Eccles'in keşfine dayanarak Pribram, bu dalgaların beyinde doğal olarak kesiştiklerini ve çatışık kalıp meydana getirdiklerini kabul etti. Bu koşulan dalgalar hologramlarla aynı özellikleri taşıyor olmalıydılar: Depo edilen dalgaların parçaları, bütün depolanmış enformasyonu verebilir. Bu dalgaların bütün beyine yayıldıklarını ve çok sayıda depolamanın mümkün olduğunu farzedsek, beyin maddesindeki büyük zedelenmelerde, geriye kalan kısımdan istenen enformasyon elde edilebilir.

Pribram'a göre, bir şahsa isabet eden her enformasyon dalga fonksiyonu olarak alınır, burada alan hücreler frekans - analizatörleri gibi davranırlar: Farklı hücreler, farklı frekansdaki dalgalara farklı cevap verirler. Bir çevreden belirli bir frekans çıkınca, beyinde hücrelerin belirli bir grubu buna cevap verir ve elektrik aktiviteleri ile dalgalar yayar, bu dalgalar nihai olarak ilgili enformasyonun holografik depolanmasına neden olurlar.

O halde bevin hücreleri, komplks bir kalıbı komponentlerine -terkib edilmiş olduğu kısımlarına (sinus dalgaları)- ayıran bir

cihaz gibi hareket ediyorlar. Duymak fiili sınırları içerisinde bunun anlamı; beyin hücrelerinin, duyma sistemi reaksiyonu ve uyarıcı örneğin bir diya-pozoun frekansı arasındaki kombinezona uygun olarak cevap vermesidir. Bu ilişkide ilginç olan taraf, bu tür enformasyon çalışmasının Fourier - Analizleri (kompleks kalıbın sinus - dalgalarına transformasyonu) gibi işlemesidir - ve hattâ yalnızca duyu idrâkleri sınırları içinde değil.

Pribram bu ilişkide, Sovvet araştırmacısı Bernstein'in 30'lu yıllarda yapmış olduğu deneylere el atıyor. Bernstein, siyah elbiseler giydirdiği insanları, arkalarına siyah bir fon koyarak filme almıştı. Mafesollarının, dirseklerinin, dizlerinin, vb.'nin üzerine bevez noktalar boyamıştı. Sonra onlara civi cakıvorlarmış veya yaylı plat form üzerinde sırtıvorlarmış vs. gibi hareketler yaptırdı. Filmlerde görülebilirler sadece yukarı-asağı ve sağa-sola hareket eden ve aynı zamanda dalga formları meydana getiren bevez noktaları. Bu dalga hareketlerinin Fourier Analizi sonucunda Bernstein gelecek hareket adınının nereye doğru olacağını milimetrik doğruluk derecesinde tahmin edebilecek durumdaydı.

Bütün durumlarda -duyma sisteminin analizinde, Bernstein'in motorsal aktivitesinde ve hologramların matematiksel hesaplamaları (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

lamasında- Fourier Analizinin matematiksel metodunun aynısı kullanıldı. Pribram'ın faraziyesi ise, beynin, kendi vücut hareketlerinin Fourier - Transformasyonlarını yaptığı ve böylece her hareketi «frekans» - komponentlerine ayırdığı şeklindedir. Bu suretle, çok farklı sistemler için aynı holografik tasnif prensibinin geçerli olduğu gözüküyor.

YENİ BİR IŞIK ALTINDA ŞUUR

Hologramlar ilk olarak Dennis Gabor tarafından bulunmuş ve 1948 yılında, tanınmış doğabilimsel dergi «Nature»daki bir yazıyla nesredilmişti. Holografik düzenin karakteristiği olarak mekân ve zaman tasniflerinin ortadan kalktığı ve yalnızca hadiselerin kesafetinin önemli olduğu bulundu. Fakat mekân ve zamanın mevcudiyetsizliği halinde, bilimsel açıklamaların çoğunluğunun üzerine kurulduğu, mutâd nedensellikten vazgeçilmesi gerekiyor. Artık açıklama temelleri olarak komplementarlıkları (tamamlayıcılık), senkronizelikleri, simetrikleri ve düaliteleri kullanmak gerekiyor.

Böyle «hologram - beyin»lerle teçhiz edilmiş insanların birbirlerine karşı reaksiyonları bu nedenle tamamiyle bir rezonans -bir uygunluk münasebeti şeklinde izah edilebilir. Bu nedenle insanlar, bir anlamda titreşimlere cevap veriyorlar. Pribram'a göre okültistler ve karşı

kültürün temsilcileri haklıdır: Gerçekten insanlar başkalarının «vibrasyonlarına» mukabelede bulunabiliyorlar.

Aynı suretle, insanların birbirlerini sempatik veya antipatik bulmaları düşüncesi de şu şekilde değerlendirilebilir: Bu halde insanların hologramları adeta ya «hemahenk» ya da «âhenksiz» oluyorlar.

Böylece hologram teorisi fiiliyatta şuuru tamamiyle yeni bir ışık altında görmeyi sağlıyor. Burada artık bizim behavioristlerin (davranışçıların) «büyük bilinmeveni» «kara kutu» ile bir ilimiz kalmıyor. Onlar sadece sebep ve sonuçla ilgilendirilir. Buna karşın fenomenolog, şuuru taslağında esasları ve maksatları arar. Ve şimdi holografide, bir tesir sahasından bir diğerine geçiş sırasındaki transformasyonlarla ilgileniliyor.

Hafızanın holografik tetkik tarzının faydası neden meydana geliyor? En büyük fayda süzhesiz hologram modelinin, muazam büyüklükteki hafıza kapasitesini zarif bir şekilde açıklabilmesidir: Çok büyük miktarlardaki detayın depo edilmesine gerek yoktur, sadece birkaç temel kuralın depolanması yeterlidir. Bu takdirde veriler gayet kolay bir şekilde çağrılabilirler. Burada kompüter biliminden bir örnek verilebilir: Bir kompüterle bir veri analizi yapmanın en hızlı yolu, verileri Fourier Analizi ile transforme et-

mek ve çaprazlama ilişkisi hesaplaması (korelasyon) yapmaktır. Bir kompüter bu halde bevindeki sinirsel hologramların çağırma tarzlarını uygular. Bu sayede birey için son derece kompleks bir çevre ile doğrudan teması sürdürebilmek mümkün olur. Bu bevinin dalga kalıplarının direkt olarak «dış» dünyanın dalga kalıplarına uyması nedeniyle mümkündür. Çünkü evrenin önemli bir görünüşü, dalga kalıplarından tesekkül ettiği bir dardır. Bu problemi herkesten önce İngiliz fizikçi David Bohm avrıntılı bir şekilde tetkik etti. Bohm ve Pribram farklı bakış açılarından aynı neticeye vardılar: Fizik evren ve bizim beynimiz, organizasyonları bakımından hologramlara benzeven ortak bir tasnife sahiptir.

«KAPALI DÜZEN» TECRÜBELERİ

David Bohm teorik ter-tibinde, bizim idrâkimiz yoluyla tanıdığımız dünyaya «açık düzen» olarak tanımladığı, adeta «objektif» dünya olan partikül organizasyonunun dünyası ile, «kapalı düzen» olarak tanımladığı, içinde partiküllerin dalga formları olarak da hareket ettikleri ve hologramlara benzeven organizasyonlar teskil ettikleri kuantum-fizik dünyası arasındaki önemli farkı belirtiyor.

Evrane duyularımız yoluyla baktığımız zaman, daima bir «mercek sistemi» vasıtasıyla müşahade yapıyorduk; bu ise kaç-

almaz bir şekilde «açık düzen»in algılanmasına neden olur. Fakat evren bir «merceksiz sistem» ile açığa çıkartılabilirse, başka bir gerçekliğin tecrübesi yapılabilir. Yani, dünya bir holografik sistem ile açığa çıkartılırsa, bu başka gerçeklik bugüne kadar bilimsel olarak açıklanamayan şeyleri açıklayabilir. Örneğin paranormal fenomenler veya anlamlı tesadüfler, senkronizeler, mistikler, medyomlar ve sensitivler (hassas kişiler) bundan böyle Bohm'un «kapalı düzen»inin bilgeliğinden yararlanabilirler!

Burada, bazı doğu şuur modelleriyle olan münasebeti özellikle açık ve önemli oluyor. Holografik teori, mistik ve doğu felsefesi daha başlangıçta yakından duruyor. Binlerce yıldan itibaren bildirilen mistik tecrübeler, yavaş yavaş bilimsel olarak da bir anlam taşıyacak gibi görünüyorlar: Bu tecrübeler, görünen dünyanın arkasındaki şeylerin düzeninin sırrına varma imkânını gösteriyorlar.

«Kapalı düzen»in tesir mekanizmasına giriş, özel bir dikkat yoluyla elde edilebilir gibi gözüküyor. «Açık» ve «kapalı» düzenlerin New York'lu psikolog ve filozof Lawrence LeShan'ın kaba ve durugörür realite kavramlarıyla olan bir paralelliği sebepsiz değildir. Durugörür realite, medyomlar için bazı durumlarda ulaşılabilir gözüküyor. «Durugörür realite» içerisinde bulunan

medyomların bütün reaksiyon akışları tamamiyle değişmiştir, burada özel bir tür «dikkatsiz dikkat» mevcuttur.

Bu noktada, Castaneda'nın bakma metodu ile, tecrübeleri üzerine yalnızca paradoklarla konuşulabileceğini iddia eden mistiklerin ifadeleri karşılaştırılmalıdır. «Kapalı» düzende yapılan tecrübelerin, «açık» düzenin diline aktarılması gerektiği için bu paradokslar meydana geliyorlar. Aynı şekilde, senkronize hallerin -genellikle «önemsiz» anlamlı tesadüfler- anlaşılması zorlukları da bu «aktarma paradokslar meydana geliyorlar. Çünkü senkronize haller doğrudan doğruya beynin bazı durumlarda kısıtlamalarını kaldırabildiğini ve kapalı düzene girişi elde ettiğini gösteriyor.

PARANORMAL İLE İDDİA

Burada ortaya çıkan soru şöyledir: «Kapalı düzene» bakmayı mümkün kılan, dikkatin bu tuhaf şeklinin anahtarını beynin neresinde aramalıyız?

Pribram'a göre birçok ihtimaller mevcut: Takriben ön-bezler ile limbik sistem arasındaki bağlantı, iç taraflardaki beyin yapıları ile yukarıda duran korteks arasındaki bağlantı. Dikkat bilhassa buradan yönetiliyor.

Bu tahmin ve spekülasyonlar, tradisyonel veya eski görüş tarzlarıyla yapılan karşılaştırmalarda ayrı

bir enteresanlık kazanıyor. C. G. Jung'a göre senkronize haller, bir arşetip («müşterek bilinmeyen»in insan tipi tahayyül örneği) «konstell» (bilince çıkarılmış) ise kendini gösterebilirler, bu ise duygusal veya varoluşsal vaziyetlerde mümkündür. Heyecanlar, bahsi geçen iç taraflardaki beyin yapılarıyla sıkı sıkıya bağlıdır, ve «durugörür realite» içindeki bir kişinin, beyni evrenin «kapalı düzen»iyle temasa geçirebilen bu duruma benzer bir ruh hali içerisinde bulunması şartı olmaz.

Bu dikkatin, bu âhenğin nasıl elde edilebileceği doğrusu henüz belirsizdir. Bunun hakkında daha fazla şey öğrenebilecek durumda olsaydık, evren, beynin ve şuurun hologramtaslakları çerçevesi içinde parapsikolojik fenomenler daha iyi anlaşılabilir. Paranormal ile iddia, bu şekilde normallik ve paranormalliğin ne anlam taşıdığına karar verilebilir olmasından ortaya çıkıyor; böylece evrenin «kapalı düzen»inin daha derin bir idrâkine ulaşmak mümkündür.

Jung'un ve diğerlerinin tesbit etmiş oldukları gibi, biz arasına adeta mekân ve zamanın olmadığı bir tesir sahasına «atlayabiliriz». Ve burada artık Leibniz'in «monad»larına varabiliriz. Monadlar, Leibniz'e göre evrenin temel birimleri, «penceresiz», bölünemez varlıklarıdır. Pribram, Leibniz'in «pencere» (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

siz» terimi yerine «merceksiz» kelimesini koydu ve böylece hologram taslağına geldi: Monadik bir organizasyon içindeki her parça, bir hologramda olduğu gibi, bütünü ihtiva eder. Benzer tarzda bir dinsel tasvirler («İnsan Tanrının bir suretidir»), hologramın icadıyla anlaşılabilir -bilimsel anlamda oldular.

PARAFENOMENLER HAKKINDA AÇIKLAMA

O halde Pribram'ın teorisi, bizim beyin ve şuur

anlayışımızı önemli ölçüde değiştirebilecek durumdadır: Bugüne kadar resmi bilimler tarafından bir kenara atılan şeyler, şimdi müşterek bir çerçeve içerisinde tanımlanabilir; mistik tecrübeler, paranormal fenomenler, hafıza gücü vs. özel bir giriş sayesinde bir açıklamaya yaklaştılar.

Buna rağmen Pribram'ın tezinde bazı kusurlar bulunabilir. Bunların içinde en ağırlıklı olanı, açıklanması için holografiye ihtiyaç duyulan veya en azın-

dan tercih edilen çok az sayıda deneysel neticenin takdim edilmiş olmasıdır. Fakat bilimin ve bilimsel devrimlerin tarihi gösterir ki, yeni modeller, bunları teyit edecek ameli malzemenin çok az olduğu zamanlarda muvaffakiyet kazanmışlardır. Birçok meslekdaşının Pribram'a karşı faaliyet göstermelerinin nedeni, büyük ölçüde onun holografik teori ile paranormal fenomenleri de açıklamaya teşebbüs etmesine dayanıyor.

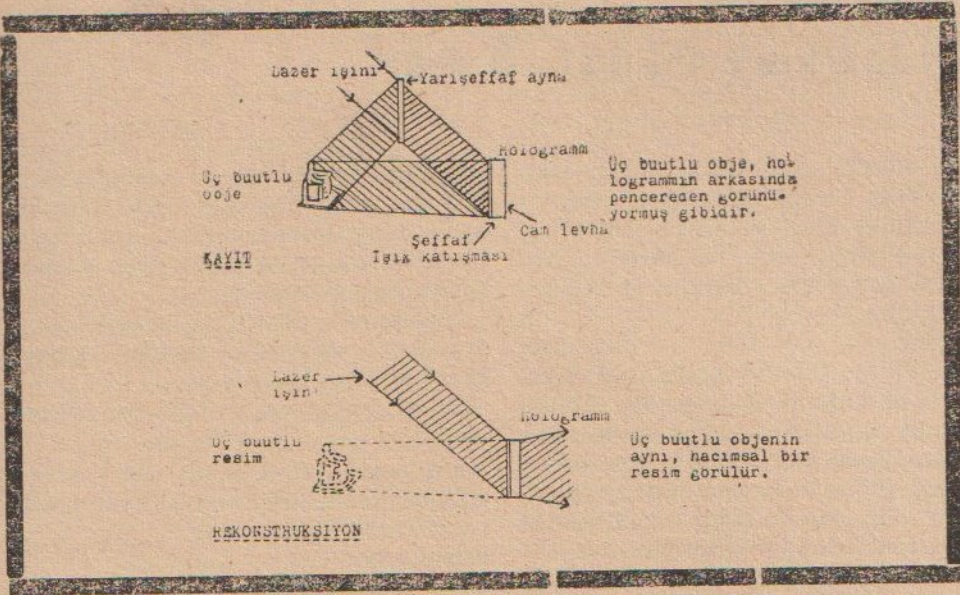
En nefis kahve...

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

ŞUBESİ YALNIZ KADIKÖYDE

İ/TANBUL TAHMİ/ /OKAK

HOLOGRAM NEDİR?

Bir havuza iki adet çakıl taşı atılırsa, her ikisinden de merkezleri bir olan daireler dalgalar halinde genişlerler. İki dalga hareketinin birbirine girmesi sırasında adeta interferanslar (girişimler) oluşur. İki dalga tepkisi karşılaşıncı, bunların iki katı yükseklikte bir dalga meydana gelir; bir dalga tepesi, diğer hareketin bir dalga çukuruyla karşılaşıncı, birbirlerini yassı bir harekete dönüştürürler; iki dalga çukurunun karşılaşmasında daha derin bir çukur meydana gelir.

Işık dalgalarının kesişmesinde aynı türden girişimsel kalıp elde edilir. Lazer ışını (kullanabileceğimiz ışığın en «saf» biçimi, bir frekanstaki ışık kaynağının «yapışkan» bir ışını) kullanılırsa, koyu ve açık kısımlardan oluşan girişimsel kalıp meydana gelir. Böyle bir ışın, bir maddeden, oturan bir adama yansıtılırsa ve bunun üzerine fotoğrafik bir cam levhaya isabet ederse, bu cam levha bu girişimsel kalıbı kaydeder ve böylece adamın bir kopyasını depolar.

Bu fotoğrafik cam levhaya normal ışıkta bakıldığında muntazam bir grilik görülür. Bir projektör vasıtasıyla doğru frekanstaki bir ışık cam levhaya yöneltirirse, girişimsel kalıp «canlandırılır» ve cam levhanın az bir mesafe arkasında üç buutlu bir resim olarak görülen bir holografik resim meydana gelir. Seyreden kişi pozisyonunu değiştirirse, hacimsel holografik resmin değişik görüntülerini görür.

Eğlence endüstrisi bu bilimsel başarıdan hemen istifade etti: Amerikan eğlence mağazalarında oda dekoru olarak el sallayan kadınların hologramları satılmaya başladı.

Karl Pribram'a göre hologram, his tesirlerinin beyinde nasıl dağıldıklarını, hatıra olarak nasıl depolandıklarını ve daha sonra çağrılabilir olduklarını canlı bir model olarak veriyor. Burada önemli bir unsur, noksansız bir şekilde bir hologramın üzerinde depolanmış resmin, girişimsel kalıbın her parçasında aynı şekilde eksiksiz olarak mevcut olduğu ve tekrar çağrılabilir olduğudur.

Dünya Tekâmülünde Hürriyetin Yeri

Her objenin sahip olduğu form, onun içinde saklı evrensel prensip ve amaçtan kaynaklanır. Canlı ve cansız her obje, kendinde saklı prensip ve amaç doğrultusunda olmak üzere hareket ederek tekâmül eder.

Enkarnasyon evrensel bir prensiptir. İnsan bu prensibin bir birimi, dünya insanı da bu birimin bir halkasıdır. Dünya insanı kendi halkası içindeki yaşam ortamında bulunan diğer enkarnasyon birimleri ile irtibatla bulunarak, hem kendi tekâmül eder, hem de diğer birimlerin tekâmül etmelerine yardımcı olur.

Şüphesiz her varlığın hürriyeti, kendine nasip edilen tekâmül gidişindeki bilgi sahibi olmasına bağlıdır. Zira elde edilen bilgi, insan varlığını, kendi realitesinin üstündeki bir liyakate götürecektir. Bu ise, varlığın bir önceki buuta tasaruf edebilmesi demektir.

Dünya insanı yer ile gök arasında olmak üzere bir seçmeye tâbi tutulmuştur. Yani insan, büyük yoğunluğu maddesel olarak, maddesel ve ruhsal tesirlerle bir imtihandan geçmektedir. Ve insan, maddesel etkiler ve nefsanî itilimlere daha çok yer verdiği ve itibar ettiği sürece darbelenmesi de artmaktadır. Ama bu, sebep-sonuç yasasına göre kendisinin yarattığı darbelenmedir.

Dünyanın tekâmül şartları, kâinattaki üç boyutun sonsuz varyasyonunun bir kesitidir. Ve dünyaya enkarne olmuş varlığın tekâmülü, kendi vibrasyonlarını bu kesitin üstüne çıkartabilmesine bağlıdır.

Şüphesiz, insan varlığının tekâmül mertebesinde, insan bedeninin vibrasyonel karakterini değiştirebilme liyakati vardır.

İnsan bedeni mükemmel olmakla birlikte, varlığın kullanabileceği daha mükemmel bedenler ileri safhadadır. Aslında,

dünya insanının kendi bedenini mükemmel görüp ona aşırı bağlanması da, kendi dar şuurundan ve delayısıyla ölüm ile kendi arasına uzun mesafeler koymasından kaynaklanmaktadır.

Bu korkulu mesafe ve bedeni tutkular, dünya vasatındaki tekâmülü zorlaştırıcı unsurlar olmaktadır.

Dünya insanı için en büyük nimet nedir?

Biz buna, bedeni ile yaşam tatbikatında bulunmaktır diyebiliriz. Çünkü maddi vasat, ruhsal varlığın bilgi edinme ve tekâmül aracıdır.

Bu bakımdan beden kıymetlidir, yaşam kıymetlidir. Bedene zarar vermek, yaşamı sadece dünyasal uğraşlarla harcamak, kişinin bindiği dalı kesmesinden farksızdır. Her zaman söylendiği gibi, araç, amaç haline dönüştüğünde, tekâmül durmamakla birlikte tempo ağırlaşır dolaylı yollara sapılmaktadır. Ama ıstırap ve darbelenme dünya insanının tekâmül yoludur. Zira insan nefsanî bir safhadan geçmektedir.

Dünya tekâmülü, insanlığı hangi yönlere doğru geliştirmektedir? Şu şekilde cevap vermek mümkün: İnsanlığın genetik bir ayıklanmaya doğru ilerlemesi ve aynı zamanda başka ve yeni bir realitenin idrak ve şuurunun sezilmesi.

Bedensel yapısının mayası, dünyanın fiziksel yapısına uygun olan insan, şüphesiz ki dünya fiziğinin değişim tarzına uygun bir yansıma gösterecektir. Yani bozulma, yetersizlik, sınırlılık, dünya insanının tekâmülü içinde sürekli görülen şeylerdir.

İnişleri çıkışları bir hayli çok olmasına rağmen dünya yaşamı, insan varlığı için kıymetli bir imtihan yeridir. Çünkü bilgi elde etme imkânı bol olan böyle or-

tamda kişi, sürekli deneyim ve gözlem içinde bulunur.

DÜNYA İNSANININ HÜRRIYETİ

İnsan varlığının hürriyeti, en iyi hangi unsurlarla tatbik edilebilir?

Müşahede, düşünce, bilgi, cehit olarak sıralayabiliriz. İnsan her an, her hali yasar durumdadır. Müşahede ve düşünceyle yeni bir realite bilgisini sezen insan, bilgi ve çabası ile de bu yeni realiteyi kendine hareket noktası yapar.

Böylece, insan bu sınırların verdiği hürriyet içinde kendisini sürekli değişime ve gelişime açık tutar. Bu değişim ve gelişim içinde yolu çatalı hale getirmemek önem taşır. Çünkü insan varlığının amacı müsbet plâna yönelik olmak üzere fonksiyon sahibi olmaktır. Fonksiyonun yerine getirilmesinde de iniş çıkışlara izin verilmez.

İnsan, bağlı şuur içerisindeki hür tatbikatını, daha ziyade ego ve objelerin etkisinde kalarak götürmektedir. Bağlı şuuruna rağmen insan tekâmülünün hızlanması yönünde gösterilecek her hür davranış, R.İ.M. tarafından destek gören bir durum olur. Bu durumun başlangıç noktası, dünya bilgisinin, ruhçuluk bilgisi ile birleştirilme cehdidir.

Sanırız, dünya insanının hürriyetinin en verimli kullanma şekli bu ikilemdir.

HÜRRIYET İÇİNDE BİLGİ EDİNMEK

Kişinin hürriyeti doğru olarak değerlendirmesinde, kendi kendisini açık olarak, saptırmadan bir değerlendirmeye tâbi tutması önemlidir. Yani insan, kendi iç problemlerine eğilmiyor, onları çözümleniyorsa, sahip olunan hürriyetin buna bağlı olmak üzere ziyan olması da kaçınılmazdır.

Bunun içindir ki hürriyet, insanlara istediğince bilgi edinmek imkânını sağlar. Fakat insanın önce kendisini öğrenmek yolunda bilgi edinmesi, hürriyetin sağlayacağı diğer bilgi adımlarını da olumlu yönde etkileyecektir.

İnsan varlığı dar şuuruna rağmen hürriyet içinde bilgi edinme yolundadır. Bunun en belirgin ölçüsü serbest vicdan tat-

bikatıdır. Düşünceler, müşahedeler, tatbikatlar; ne olursa olsun, vicdan kanallardan geçirilmediği sürece içinde bulunan hürriyet kendi kendine kısıtlanılmış olacaktır. Çünkü vicdana önem ve yer vermek, insanı, içinde bulunduğu hürriyeti şuurlu olarak tasarruf edebilir hale getirir.

İnsanlar öyle bir hürriyet basamağında bulunuyorlar ki, R.İ.M.'nin varlığını, hiçbir maddi ispata ve tezahüre gerek duymadan anlayabilecek durumdadırlar. Bu, insanların aynı zamanda ruhsal seviyelerini de gösterir.

Hürriyet içinde bilgi edinmenin anlaşılabilir göstergesi nasıl olabilir?

İnsanın, birtakım prensiplere göre hareketi ve hasselerini kullanması bilgi edinme yoludur. Ancak, bilgi gerçek anlamda elde edilmişse, sentez halinde bir aksiyona dönüşmesi kaçınılmaz olur. Yani bilgi değişim ve değiştirmedir. Meselâ, sevgi açlığından ötürü her türlü ilginin kendi üzerinde toplanmasını isteyen bir kişinin, bunun gerçek anlamdaki bilgiye dönüşmesini, o konudaki istek ve davranışlarını değiştirmesi ile temin edilebilir.

Buna bağlı olarak, insan varlığının hürriyetinin en büyük engelleyiciliğini streslerde görmek mümkündür. Çünkü stresler sadece sıkıntılı, ıstıraplı şeylerden kaynaklanmaz. İyilik üzere olan şeyler de, insanda stresin kaynağını teşkil edebilir.

Fakat ne yazık ki insan, bir yaşam birimi içinde karmadan getirdiği stresleri giderme çabasında bulunurken, başka tür stresleri edinmede de hürriyetini ziyân eder olmaktadır.

Kişi, hürriyetini değerlendirirken, stres ve ıstırapı azaltıcı bir bilgilenme yolunu tutabilmelidir. Şuur darlığını giderici her çaba, insanı kendisi ve çevresi ile derin bir dayanışmaya sokar.

Dünya insanının hürriyet sınırı nedir? Biz buna, ancak yeryüzü sınırları içinde geçerli olmak üzere beşeri hürriyet diyebiliriz. Çünkü dünya insanının yeryüzü

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

için geçerli olan kudreti vardır. Yani galaktik hüviyeti yoktur.

Dünya insanı, daha yüksek seviyede maddi imkânları kullanabilme liyakatini elde ettiğinde, hürriyetini kullanabilme sınırı da genişleyecektir.

HÜRRIYETİN LİYAKATİNE VARMAK

İnsanın, kendini, bağlamış olduğu her türlü dogmatik bilgi ve kalıplardan sıyrılması gerekmektedir. Böylelikle, kişinin kendi hür irade ve çabası ile elde edilen seviye, kendisine hürriyetini değerlendirebilme liyakatini de kazandıracaktır. Her insan, bedenini ve yaşamını hür olarak değerlendirme hakkına sahip olmasına rağmen pek az insan bu hürriyetin liyakatine sahiptir.

Buna bağlı olarak insanın tekâmül kaderi, insanlık devresinin icaplarını yerine getirmek üzere kendi irade ve şuuru ile hareket edebilmesidir.

Ancak, kendi irade ve şuuru ile hareket edebilmenin de, insan varlığının kendisi ile samimi olması arasında sıkı bir ilişki vardır. Yani insan, nefsaniyeti karşısında vicdan hakimiyetini kurmak üzere bir cehit göstermiyorsa, irade ve şuur her zaman zaaf gösterir bir durumda olacaktır.

Öyleyse samimiyet; vicdanın, bilginin, nefsin bir ölçüsüdür denilebilir.

Vicdanın, bilginin ve nefsin tatbikatında bir kargaşa varsa, bu, samimiyetsizliğin ifadesi olduğundan varlık, hürriyetini hürriyetsizlik durumuna sokabilecektir. Bu durumda, yani nefsi karşısında vicdanlı hareket edemeyen varlığın, kendi hürriyetini belirli kurallar içerisinde tutması daha hayırlı olabilir.

İnsan varlığının hak ettiği hürriyetinin liyakatine varması çok önemlidir. Bu takdirde yaşam değerlendirmesi, içinde bulunulan yaşam biriminden öte bir değerlendirilmeyi de kapsayacaktır. Çünkü insan, yaşam biriminde geçmişin telâfisi çabasını sürdürürken, aynı zamanda başka bir geleceğinin plânını da hazırlar durumdadır. İnsan, vicdan ve idrak kapasitesini geliştirdikçe, hürriyeti kullanabilme alanı da genişleyecektir.

Mukadderatın Teşekkülü

• Ali Cahit CÜMBÜŞEL •

Mukadderatın teşekkülü mevzuunda daha geniş kapsamlı ve daha mantıksal bir anlayışa ulaşmak için «Akaşa» veya «Kâinat Hafızası» adı verilen kavram hakkında iyi bir anlayış seviyesine ulaşmak gereklidir.

Akaşa, bir tür 'Zaman Kondansatörü'dür. Yani kendisinde zamanın kaydolunduğu ve kondanse edildiği ve toplandığı, biriktiği, muhafaza edildiği bir büyük enerji deposu, bir sistemdir. Bunun böyle oluşu, zamanın bir enerji türü oluşundan dolayıdır.

Akaşa Sistemi için bir başka tanım da şu olabilir: Fizik âlemden yansıyan bütün tesirlerin yoğunluklarına göre tasnif olunduğu bir depodur. Zaman enerjisi, Akaşa Sistemi içerisinde birikmiş olarak ve fakat derin bir faaliyet içerisinde bulunmaktadır.

Fizik ortam içerisinde evrimleşmek için tatbikatlar zinciri içerisinde bulunan varlığın ortaya koymuş olduğu, koymakta olduğu tüm tatbikatlar, tüm faaliyetler ve dahası tüm düşünceler, Akaşa Sistemi'ne son derece seri ve dakik bir şekilde kaydolmaktadır. Bu noktada Mukaddes Metinler vasıtasıyla aktarılmış olan bir sembolik bilginin açılımını da vermek faydalı ve anlayış genişletici olacaktır.

Kuran'da, Akaşa kavramı, 'Amel Defteri' ve Akaşa Sistemi'nin işleyiş prensibi 'insanın sağ ve sol tarafında bulunup onun bütün sevap ve günah-

larını yazan iki kayıtçı melek' şeklinde verilmiştir.

Bilindiği üzere, amel, yapılan, uygulanan iş demektir. Amel Defteri de, yapılan, uygulanan işlerin yazıldığı defter olmaktadır.

Şimdi Kur'an'da bu hususla ilgili olan ayetleri veriyoruz:

Ez-Zuhruf/80: «Yoksa onlar sırlarını, gizli konuşmalarını işitmiyor muyuz sanıyorlar. Elbette hepsini işitiyoruz. Yanlarında hazır bulunan elçilerimiz hepsini yazıyorlar?»

El-Kamer/52-53: «Onların işledikleri her şey Amel Defterleri'nde vardır, küçük ve büyük her şey yazılıdır.»

Kâf/17-18: «İnsanın sağ ve sol tarafında oturan ve onun amellerini yazan iki kâtip meleği hatırla. İnsan hiçbir söz söyleyemez ki, yanında hazır bulunup kayıt için gözetken bulunmasın.»

Yukarıdaki ifadeleri şu bilgi ile de bağlantılandırınız: Melekler, Kuran sembolizminde bazı ayetlerde, örneğin Bakara Suresi, 30. ayette ve burada olduğu gibi, Ana Prensipler'i ve Genel Kozmogonik Yasalar'ı da ifade etmektedir.

Akaşa Sistemi'nin işleyişinin, enerjetik faaliyetinin ve sonucun ne olacağı, Kuran'da açıkça bildirilmektedir.

El-Casiye/28-29: «O gün her ümmeti dehşetinden diz çökmüş bir halde görürsün. Her ümmet Defter-i Amaline davet olunur. Denir ki: 'Bu gün, dünyada ne yapmışsanız onunla cezalanacaksınız. İşte bu defteriniz size doğru olarak şahadet eder. Biz her ne işlemişseniz onu yazdırmıştık.»

Kâinat içerisinde insanlara azap çektiren, azabı tevlit eden, dahası o-

nun azabından zevk alan bir sistem yoktur. Bu azap insanın kendi elinin emeğidir.

Akaşa adı verilen bu, tesirler, imajlar ve bilgiler deposu, varlığın var oluşundan beri faal haldedir ve onun hâl'deki durumunun sebebinin teşkil etmekte, istikbaldeki durumlarını hazırlamaktadır. Varlık kendi defterini bizzat kendisi tutmaktadır. Ve bu sistemin verdiği enformasyonlara göre varlığın tekâmülüyle ilgili olan kontroller ve geleceğe ait hazırlık ve planlamalar, yani kısaca varlığın tekâmülü ile ilgili olan her türlü taktik ve stratejik harekât, varlığın tekâmül düzeyi ile doğrudan ilgili olarak ya bizzat kendisi tarafından ya da daha muktedir olan rehberleri tarafından deruhte edilir. Bu, varlığın hem bir hayatlık hem de bütün gelecek hayatları için geçerlidir. Varlık kendi Akaşa Sistemi'nin kendisine vermiş olduğu şaşmaz hükümleri ve bilgi potansiyelini uygulamakla yükümlüdür. Ancak bu sayede kendi tekâmülüne hizmet edebilir.

Şimdi bizler «İlâhî Adalet» adı verilen kavramı da buradan hareketle daha iyi anlayabilmiş olacağız. Çünkü, varlığın bizzat kendisinin işlediği fiillerin kaydolunmuş olduğu Akaşa Sistemi'ndeki sonuçlar, onun hâldeki ve istikbaldeki yaşamlarında onu İdareci Plânlar'ın getirmek isteği kıvam ve olgunluğa ulaştırmak üzere ve Akaşa Sistemi'nin enerjetik faaliyetine bağlı olarak ve kozmik ölçüler içerisinde, fizik ve fizik üstü yaşamlarda şaşmaz bir şekilde tezahür ederler. Ve böylece bu şaşmazlık prensibi her varlığın kendi karmik sonuçlarını istese de istemese de omuzlarında taşımasına amil olmaktadır.

Şifacıların Etkilerini Kirliyan Fotoğrafları Saptadı

• Stephane DOREY •

Bugün Fransa'da, sendikal olarak kurulmuş on kadar Şifacılar Birliği vardır. Şifacılar Birliği, serbest tıp pratisyenlerinin on altı maddelik «mesleki yasa»sını kabul eden şu ulusal gruplanmalardır:

Bitkiler vasıtasıyla modern sağlık pratisyenleri anlamına gelen pitoterapötler, homeopatlar, ipnotizörler, vertebroterapötler, iridologlar. Şimdiye kadar çok ilerlemiş incelemelerin araştırmacıları olan radyestezist - manyetizörlerdir. Radyestezistin çalışmasının, hastalıkları araştırmaktan ve bir teşhis koymaktan ibaret olduğunu anımsatalım. Radyestezist çoğu zaman yeteneklerini, manyetizörünki ile birleştirmektedir; ellerini uzaktan veya hasta uzvun yakınına koyarak, kendini, şifaya götüreceği olan «seyyalevi yoğurma» adını verdiği olaya konsantre ederek çalışmasını başarır.

ENERJİ DALGALARI

Karl Otto Zeeling adlı büyük popüler Rus şifacısı, hastalarından çıkan enerji dalgalarını ölçmeye girişerek, küçük bir biyolojist gruptan ve bir kobaydan yararlandı. Araştırmacılarından birisi, bize, çalışmadaki bir şifacının tarifini şöyle yapmıştır: «Şifacı ellerini öne uzatır. Tamamiyle giyinik durumda bulunan hastası hakkında henüz hiçbir şey bilmemektedir. Fakat elleri, en ufak bir tereddüde düşmeden ve hastanın bedenine dokunmadan hareket eder.» Şifacının hastalık hakkındaki kanaati her zaman doğrudur. «Siz apandistten ameliyat oldunuz» der. Hasta gülümseyerek: «Doğrudur, dün ilk kez ayağa kalktım» yanıtını verir.

Zeeling hastaları için saygıdeğer bir ihtiyardır: «Omuzlarına kadar inen kar gibi saçları, uzun bir sakalı, iyilik alâmeti

olan mavi gözleri vardı»; sadece hastaları değil, göze görünmeyen her çeşit olayı da teşhise yetenekli idi. Örneğin; ellerini bir yumurtanın üzerine koymakta ve dişi veya erkek bir civcivin söz konusu olduğunu haber vermekte idi ve hiçbir zaman yanılmıyordu.

İnkâr edilemeyen bir içe doğma ve bir el maharetiyle, kırıkları, burkulmaları, çıkıkları tedavi eden «çıkıkçıların» yanı sıra bilginler, bugün, parapsikolojik bir tedavi kategorisinin de bulunduğunu göz önüne almaktadırlar. Parapsikolojik tedaviler, Zeeling gibi, özellikle belkemiği hastalıkları, bulaşıcı hastalıklar ve birçok sinir sistemi düzensizlikleri tedavisinde başarı göstermektedirler. Genel olarak, şifa ani değildir. Çok kez bir sonuca varmak için, bir aylık bir tedaviyi izlemek gerekmektedir. Kullanılan yöntem, tüm parapsişik şifacılar için aynıdır: Onlar ellerini hastanın, yaklaşık olarak bedeninin beş santimetre üzerinde tutarlar. Baş düzeyinden ellerini paralel olarak, yavaşça hastanın omuzlarından indirirler. Hastalar çoğu kez, bu ellerin geçişinden hasil olan güçlü bir ısı etkisi duyduklarını itiraf etmektedirler. Şifacılar hastaya asla el sürmemektedirler.

Bu sıcaklık etkisi, özellikle bedeninin içinde hasta olan organın üzerinde güçlüdür. Şifacının elleri, hasta organın üzerinde, birkaç saniye durunca, organ sanki bir felce uğramış gibi olmakta ve ısınmaktadır.

Parapsişik tedavici de, bu ısı etkisini duymaktadır. Bu duygu şifacının, hasta kısmın yerini, doğru olarak belirtmesini sağlar. Bununla beraber, yapılan tüm muayeneler ısı değişikliklerini, hastanın bedeninde, tedavcilerin derilerinin düze-

yindeki kadar iyi gösterememektedirler. Hastalar normal ısılarını terketmezler, buna karşı, şifacıların elleri soğuk olarak kalır. Bununla beraber bazı hastalar, çok kez, seans esnasında hissedilen ısı etkisini, izleyen iki gün süresince hissederler.

Sovyet araştırmacıları, birçok parapsişik şifacılar olayını, KİRLİAN yöntemi yardımıyla incelemişlerdir. Bu düşünce onların aklına, ünlü uzmanlarından birinin araştırmalarını dikkate alarak gelmiş bulunmaktadır. Bu ünlü uzman, Los Angeles'deki Kalifornia Üniversitesinden Dr. Thelma Moss'tur. Gerçekten de Thelma Moss, fotoğraf üzerinde görülebilen süptül bedenlin şahıslardan biri ile öteki arasında değiştiğini ve insanların sağlık durumları hakkında bilgi verebildiğini meydana çıkarabilmiştir. AVRA'nın resmi, fizyolojik değişiklikler sırasında, görme-ye değer şekilde değişmektedir. Örneğin, grip virüsüne yakalanmış olan bir hasta, kırmızı lekelerle lekelenmiş bir beden enerjisine sahiptir.

ASTRAL BEDENİN FOTOĞRAFI

Bu hal içinde Sovyetler Birliği'ndeki araştırmacılar, her şifacıyı, hepsi yüksek frekanslı ve yüksek gerilimli alternatif bir jeneratöre bağlı, madeni iki plâk arasına yerleştirilmiş olan, hassas bir filmle temasa geçirmişlerdir. Herhangi bir süre

elektromanyetik titreşimi uyguladıktan sonra, klişeyi geliştirmişler, fotoğrafı alınan kimsenin çevresindeki bu halinin, astral beden olarak dikkate alındığını gözlemişlerdir; çünkü ikinci bir beden, kan dolaşımı ile iştiraki olmayan bir enerji veya organizmanın elektriksel faaliyetidir.

Şifacıların ellerinin fotoğrafları, şifa seansı sırasında, derinin enerjetik şemasının komple bir değişiklik içinde olduğunu meydana çıkarıyordu. Her muayeneden önce, muayene sırasında ve sonrasında alınmış olan fotoğraflar, çok farklı özellikler göstermekteydiler. Şifacının elinin üzerinde görünür halde olan resmin parlaklığı ve alevlerin parıltısı, büzüldükleri veya gevşedikleri vakit değişiyordu. Buna karşılık, hastalar şiddetli bir ısı duygusu algıladıklarını haber verdikleri anda, şifacıların ellerinin genel parlaklığı azalıyor ve aşırı şiddette parlak bir nokta oluşturmak üzere, dar bir bölgeye toplanmış görünüyordu. Ellerin içinde yoğunlaşmış olan enerji sanki lazer ışını ile aynı yoğunlaşma kudretine sahipti.

Bizzat hastalar da, benzeri denemelerden geçmişlerdir. Elde edilen fotoğraflar, fiziksel acıların şiddetinin değişmelerini, şifacıların ellerinin geçişini izleye-

(Devamı 37. Sayfada)

SÖZGELENLER

Mehmet Sancar

Spiritüel Açıdan Dinsel Yorumlar: 2

Küfür, Dinlerin Amacı, Tanrısal Hiyerarşi

— Küfür nedir? Kime kâfir denmelidir?

— Tek Tanrı'ya inanan ve bu inancını, bilgisi, idrâki nispetinde dile getirip ifade etmeye çalışan herkes (hangi dine mensup olursa olsun), bu kavramların dışındadır.

Asıl küfür; samimiyetten uzak bir düşünceyle, din gayretkeşliği ile, kendisi gibi inananları, kâfirlikle suçlamaktır.

Asıl kâfir, bile bile gerçekleri örtüp saptırmaya çalışanlardır.

İki türlü küfür vardır: Birisi bilerek, kastî olarak gerçekleri saptırmaktır. Diğeri bilmeden, çıkar kollamadan yapılan teville sapma ve saptırmadır.

Hele kendi dinimizden olmayanları kâfir saymak, tamamen yanlıştır.

Bilhassa gerçekleri bile bile saklamak ve bunları, bir takım çıkarlar peşinde koşarak (para gibi, şöhrat gibi, şehvet gibi), bayağı yararlar sağlayabilmek uğruna, bazı kişileri kandırarak kullanmak, kâfirliğin daniskasıdır.

Küfür, yalnız dinsel gerçekleri saklamada olmaz. Bilimsel gerçekleri (tabii bayağı maksatlar uğruna) saklamak da küfürdür.

Örneğin, bulduğu, keşfettiği, derlediği bazı gerçekleri; büyük menfaatler karşılığında vermek, satmak da kâfirliktir...

Bir din adamı, bir bilim adamı, bilerek ve kastî olarak, insanlığın hayrına olan bilgilerini saklarsa veya bunları, bile bile saptırarak bayağı maksatlar güderse; yap-

tıkları iş küfür, kendileri de kâfirdir...

Şimdi düşünelim zamanımızdan önceki kâfirlerle bugünkü kâfirleri; kimlerdir bunlar?!

DİNLERİN AMACI

— Bütün dinlerin amacı, getirdiği inanç ve kurullarla insanları mutlu kılmaktır, deniliyor. Doğru mudur? Böyleyse, eşitlik nerededir?

— İnsan, bulunduğu sistemin atıllığı nedeniyle -maddenin atâletine râmolduğu sürece- hep rahatını arar... Ve bunun bozulmaması için çalışır.

Halbuki insan, bu sisteme rahat etmek için değil; maddenin atâletini de kırıp daha yukarılara çıkmak, çıkarılmak için sevk edilmiştir...

Eğer amaç, sanıldığı gibi, insanları ve toplumları rahat ettirmek, mutlu kılmak olsaydı; her şeyden önce eşitlik ilkesine uyulmuş olurdu.

Halbuki dinlerin hiç birisinde eşitlik yoktur. Hak vardır. Adâlet vardır. Biten tek bir ömür yoktur. Süreklilik, bâkilik vardır. (Reenkarnasyon ilkelerini bilmeden bunu anlayabilmek, kabul etmek imkânsız gibidir. Dünyaya tekrar tekrar geliş ve gidişler bilinirse; hakkın ve adâletin, hangi esaslara dayandığı daha iyi anlaşılır).

Dinlerde, asıl hakikatlerin açıkça verilemediği gibi, reenkarnasyon gerçeği de -bizim istediğimiz gibi- açıkça verilmemiştir.

Şöyle düşünelim: Elinin, ayağının, kollarının, gözlerinin, kulaklarının ve diğer

organlarının işleyişini göre göre; bunlardan birisi biraz aksayınca dünyası karardığı halde; «etleri çürümüş, kemikleri dağılmış insanın, Tanrısı tarafından tekrar diriltileceğinden emin olamayan, o akli kit insana», bir de reenkarnasyondan açıkça bahsetmek, acaba mümkün olabilir miydi?

Dinsel anlatımlarda iki yol izlenmiştir: 1) Nirengi noktalarını işaret edip, aralarını, insanların bağlama çabalarına bırakmak. 2) Beş duyusunun dışına çıkabilenlere hitap edebilen mecaz bir ifadeyle hakikatleri kapalı bir biçimde göstermeye çalışmak.

Örneğin, geçen yazımızda sözünü ettiğimiz meleklik sistemini ele alalım: «Sen münezzehsin (arısın, katıksızsın, uzaksın), öğrettiğinden başka bizim bilgimiz yoktur.» diyor melekler.

Âdem'e isimler öğretiyor: Ve Âdem, isimleri söylüyor. Fakat melekler, eşyayı gördükleri halde, isimlerini sayamıyorlar!..

Ya birbirini tutmayan bu sözlerde ilişki vardır. Yahut bizim anlamak zorunda olduğumuz başka şeyler (Bazılarının yaptığı gibi, hikmetinden sual olunmaz, deyip geçemeyiz bunları...)

Bir mükemmel robot, görünüş bakımından da mükemmelse; akli kit pek çok insanı yanıltabilir; Onu, her şeyi bilen, muktedir bir insan sanabiliriz. Çünkü o, yaptıklarıyla, cevaplarıyla bize göre mükemmeldir. Onun insan, hakiki bir insan olmasından kuşku duyamayız.

Yeryüzünde biz insanların yaptıkları çoğu işler, eserler; aslında çok üstümüzde olup bitenlerin, bu sisteme indirgenmiş basit, kaba birer kopyalarından başka bir şey değildir. Çünkü sezgilerimiz, ilhamlarımız, altımızdan değil, üstümüzden geliyor...

Henüz robotu, bilgisayarı bilmeyen insana, melekliği anlatabilmek nasıl mümkün olabilirdi acaba?

Melekler, kuşkusuz ki, kendilerine öğretilenlerden başkalarını bilmiyorlar. Nitekim eşya bilgisinden yoksun oldukları vurgulanmış oluyor. Bunlar, Meleklik Sistemi diyebileceğimiz bir Yüce, Tanrısal

Sisteme bağlı şursuz varlıklardır. Tanrısal yasaların işleyişini sağlıyorlar. Yani bize göre, melek görünümünde birer mükemmel, Tanrısal robotlardır.

Elbet bizim robotumuz bize benzeyecektir.

Tanrıların robotları da kendilerine benzeyecektir.

Çok eski çağlarda insanları yönetmiş bu Tanrısal robotlar yok muydu acaba? Göklerden gelenler, gerçekten insan mıydı?!

İnsanoğlunun bilgisi genişledikçe ve de ruh kavramına girdikçe, bu ve benzeri düşüncelere girmesi -peşin yargılara düşmemek kaydıyla- hayırnadır. Bilimsel şüphecilik, her devirde, her bilimde geçerlidir. İnsanı, değişmez hakikatlere ulaştıracak olan, «bilimsel namus» dediğimiz normal kuşkucu olmasıdır. Bağnazlık, dinde de, bilimde de, bir peşin yargıyla bir yere, bir noktaya saplanmışlıktır. Yani sapıklıktır...

Örneğin, «Elif, Lâm, Mim; Râ, Kâf, Hâ, Sâd, Ayn, Sîn, Yâ, Kaf, Tûr ve Nûn» gibi Arap harflerinin bir, iki, üç, dört ve beşle başlayan tam otuz süre mevcuttur ki, 114 süreden 30'unun böyle başlaması, hâlâ bilinmeyen gerçekler arasındadır! «İçtihat (görüş, yorum) kapısı kapandı.» diyebilenlerin kulakları çınlasın! Bunu diyebilmek için, herhalde 94 elementten sonrasını düşünemeyenlerin çağında ve kafa yapısında olmak gerekir. Değil Kur'an -en ilkel din dahil- hiç birisi, henüz yeterli bir seviyeden anlaşılamamıştır ki, içtihat kapısı kapansın!..

Bu, «hurûf-i mukattaa» denilen bilimezlerin, aslı Yukarı'da mahfuz tutulan Büyük Ana Kitabın (Programın, Plânın) bazı bölümlerinin kod işaretleridir, derssek, belki pek yanlış olmaz ama, kesin olarak böyledir de diyemeyiz. Böyle olabilir, deyip, yine kuşkuyla asıl kanıtı buluncaya kadar araştırmamız gerekir.

Bu bir özel yorumdur. Yanlışı, doğrusu, sahibine aittir. Ama bu, hiçbir zaman dinden çıkmak, hele küfür hiç değildir. Sadece bir varsayımdır. Bugüne kadar bize verilen spiritleme bilgilerine istinaden o-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

labilirlik kazanmış bir varsayım sâdece...

Yani, dondurulmuş bir inançla bağlı kalmak, «Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu?» âyetine de ters düşmek olur. Bilmek için araştırmak zorundayız. Bulmak zorundayız. Öğrenmek, denemek zorundayız... Ancak böylece değişmez hakikatlere yaklaşabiliriz. Onları yakalayabiliriz

Bu arayışta, zannettiğimiz rahatlık, mutluluk var mıdır? Aksine rahatımızın bozulması gerekir ki, arayışımız başarıya ulaşsın. Mutluluk, herhalde bu başarının sonucunda olsa gerek.

Diyelim ki, bizi mutlu edecek nesnelere bir mutluluk ortamına varabildik... Acaba bu ortamın süresi, ömrü çok uzun olabilir mi? Monotonluk mutluluğun tek düşmanıdır.

Ekonomik koşulların en yüksek, en yeterli düzeyde tutulabildiği, Avrupa'nın kuzey ülkelerini düşünelim: İntihar evleri yaptıracak kadar ileri giden bu tekdüzeliğin, insanlara kazandırdığı nedir? İnsanlığını unutmşluk değil midir bu?! Açlıktan ölen insan kardeşlerinin sefâletini paylaşmayı dahi düşünmekten yoksun bu otomat zihniyet, elbet intihardan ötesini düşünemez...

Ekonomik monotonluğun getirdiği huzur, ekonomik tekdüzeliğin sağladığı mutluluk, bu mudur?!

Görülüyor ki, «yeryüzüne yayılın» sözünde, ekonomik rızık arama önerisi yoktur. Zâten bu arayışta, gerekli olan maddeseller de bulunacaktır. Asıl bulunması gereken rızık, maddenin ötesinde bulunanlardır...

TANRISAL HİYERARŞİ

— Kur'an'ın bazı yerlerinde Allah, bazı yerlerinde Rab sözleriyle, Tanrı bildiğimiz asıl YARATAN mı kastedilmektedir? Böyle ise, bazen «biz» bazen «ben» ifadeleri ve buna benzerleri nasıl açıklanabilir?

— Örneğin: «Doğrusu, 'Rabbimiz Allah'tır' deyip, sonra da dosdoğru gidenlere korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir. (Ahkâf 46/13.)» deniliyor, Kur'an'ın bir âyetinde. Neden bu âyette, «Gerçek olan Tek Allah'a inanıp doğru olanlara korku

yoktur.» denilmemiş de, «Rabbiniz Allah'tır» gibi bir anlatım seçilmiştir. Kur'an gibi bir kitapta, seçilen her kelimenin yerli yerindeliği olması gerekmez mi? Elbet gerekir ve öyledir de... Ama cehâletimiz, pek çok gerçekleri kavramamıza engeldir.

Dedik ya: Yeryüzündeki tatbikatlarımız, bütün uygulamalarımız, aslında Yükarıdakilerin basit, kaba birer kopyaları gibidir.

Yönetimdeki hiyerarşimiz olmasa, pek çok işimiz aksamaz mı?

Tanrısallık Hiyerarşiyi düşünmek, asıl Yaratan'ı küçültmez ki?!.. Tersine, O'nun YARATMA GÜCÜNÜ bize daha şümüllü olarak tanıtmış olur.

Bu düşünceyle hareket edip, bize anlatılanları, Kur'an'da yerine oturtmaya çalışırsak, herhalde anlamakta güçlük çektiğimiz pek çok konular, tedricen açıklığa kavuşmuş olurlar.

Yeryüzünün yönetimiyle görevli bir RAB vardır (Bir tebliğde, bu Rabbinizin kudretlerini sizlere saysak; O'nu, gerçek Tanrı sanırsınız, denilmişti...) Rabbin da bağlı bulunduğu âlemlerin Rabbi mevcuttur.

Arada da her âlemin bir Rabbi olduğunu düşünebiliriz. Her plânetin de. Bu âlemler, bir galaktik sistem olabilir. Örneğin, bizim Dünya Gezegenimizin de dahil bulunduğu Güneş Sistemi, bir âlem... Ve, Güneş Sistemimizi de içine alan Galaksi de âlemler topluluğu olabilir.

«Bizim Galaksimiz» diyebileceğimiz bu galaksi içerisinde kaç güneş sistemi vardır, bilemiyoruz ama; bunun pek çok âlem, yani âlemler demek olduğunu düşünebiliriz...

Şu maddesel evrenimizin içerisinde ne kadar galaksi vardır ve bunların içerisinde de ne kadar âlemler mevcuttur, henüz bilinmiyor. Ancak, sayısız güneş sistemlerinden, sayısız yıldızlardan, sayısız plânetlerden söz edilebiliyor... Ve sözü edilenler ise, ancak astronomi araçlarımızla çarpan, maddesel evren anlayışımıza oluşturan, maddesel evrenimizle ilgili olanlardır.

Bir de maddenin ötesini düşünürsek;

Tanrılık Sisteminin (Piramitler üstünde sonsuz pimaritlerin... Ve bu sayısız, üst-üste piramitlerin oluşturduğu sonsuz büyüklükteki piramitin) tepesinde de YARATAN TANRI (Asıl Kaadir-i Mutlak)'ın bulunması icap ettiğine göre, O'nun yasalarını uygulamakla görevli, yeryüzü gezegenini yönetmekle yükümlü Rabbini, (O) sanmak, herhalde uyandıığımız zaman idrak edeceğimiz en büyük gafletimiz olacaktır!..

Şu basit yeryüzünde; sözü edilen sonsuz buutların yanında sadece üç buutlu olan dünyamızda, insanların yönetimi için, bir sürü kademeleri bulunan hiyerarşilere ihtiyaç duyulurken ve bunlar mevcutken; uçsuz bucaksız evrende, bir «Tanrısâl Yönetim Hiyerarşisi» düşünmemek, aklımızın eksikliğinden olmaz mı? «Her yerde, her an hazır ve nâzırım» deyişini bile öylesine yanlış yorumlayagelmışiz ki, O Mutlak ALLAH'ı, hemen yanibaşımızda sanmışız!.. Elimizi uzatınca O na ulaşacak kadar yakın!..

O'nun mahlûkuna yakın oluşu, akıl almaz Kudretiyledir. Ve bu Mutlak Kudretin, bu Mutlak Allah'ın yarattığı öyle

bir Tanrısâl Hiyerarşi mevcuttur ki, O Mutlak Kudreti, bize, ancak bu Tanrısâl Hiyerarşi yansıtır. Bu Tanrısâl hiyerarşiyi, aslına uygun şöyle bir sezinleyebilmek dahi, O Mutlak Kudretin bir zerresini olsun duyabilmek dahi değildir.

Nitekim Kur'an'da, Rabbe, Allah'a dair bir sürü güzel sıfatlardan da söz edilmektedir. Bu sıfatların yaratıcısı kimdir? Allah'ı, kendi yarattıklarıyla sıfatlandırmak, çelişki, nâkise olmaz mı?.. En yüksek uçtakine yani Mutlak Yaratana göre, aşağıdakileri sıfatlandırmak olağandır, doğaldır. Ama Yaratana, kendi yaratıklarıyla sıfatlandırmak, olsa olsa bilgisizlikten, düşüncesizlikten olur. O, sâdece Yaratandır. Onun sıfatı, kendisidir. Çünkü O, Mutlaktır. Mutlakin ötesi olmaz. Olursa, o da, bizim anlatmaya çalıştığımız Mutlak Tanrı olmaz...

Tanrılar, Âlemlerin Rableri, O'nun yarattığı yasaları tastamam uygulayarak evreni, kendi seviyelerinde, değişimlere uğratanlar, oluşturanlar, yaratanlardır. Bu yaratma, varetmedir. Mutlak Yaratma değildir...

Ansiklopedik Metapsişik Terimler Sözlüğü

Genişletilip yeniden gözden geçirilerek ikinci baskısı yapılan bu temel eser Spiritizm, Metapsişik, Parapsikoloji, Teozofi ve Okültizm alanlarında yalın bilgi ve kavram arayanlara rehberdir. Fiyatı 500 TL.

Ruh ve Madde Yayınları

Ruhçulukta Rüyaların Önemi

• Esra TULUNTAŞ •

«Rüya, şuurumuzun ve üst şuurumuzun bir takım özel şartlar altında özel bir faaliyettir. Varlığımızın karakterinin, arzularının, fizik yapısının beraberce faaliyet gösterdikleri geniş bir tatbik sahasıdır.»

Bizlerin yeryüzünde bulunuş sebebi; beş duyuya sahip olarak yaşamanın ötelelerinde bulunduğumuzun farkında olabilmemiz, bu aşamada varlığımızın yükselebildiği oranda İlâhi Yasalar'ın farkında olabilmemiz ve bunları uygulayabilmemizdir. Üç buutla sınırlı insan tahayyülünün alamayacağı kadar derin ve sınırsız evrenler; Hiyerarşik düzen içinde değişen, durmadan değişen bir akış gösterirler. Bir nehir düşünün. Nehrin, sadece belli bir noktasına baktığımızda, nehrin sürekli akışını o belli noktaya baktığımız sürece göremeyiz. Aynı bu hal gibi, insan aklı da, beş duyunun ötesine geçemedikçe ne kendi akışının ne de evrenin ahenginin farkına varamaz. İşte rüyalarımız, beş duyunun ötesine taşmamıza yardım ederler.

Rüyaların Ruhbilim açısından başka bir yüzü vardır. Hadiselerin neye delâlet ettiklerini önceden bilmenin yanında, yüksek bir BEN'in varlığına kişinin inanasına sebep teşkil etmişlerdir. Bu sebep ve sıralanma varlığın ihtiyacına göredir.

Rüyalarımız varlığımızın karakterinin, arzularının, fizik yapısının beraberce faaliyet gösterdikleri geniş bir tatbikat sahasıdır. Günlük hayatta şuur faaliyeti, zarurî ihtiyaçlar, inanç ve karşı çıkışlarla meşgüldür. Oysa rüya gören kişi bir şair gibidir. Şair derken; şiirde bi-

çim ve renklerin oluşturduğu bir sembolizm vardır. Şair ruhunun oluşturduğu bu sembolik ifadeyi dile getirme durumundadır. Uyanık haldeyken tahayyülü zor bir güzellik, rüya sırasında olağandır. Renk, ses, biçim kolayca alınır ve ifade edilir. Uyandığımız zaman tarifi olanaksız bir duygu bütünlüğü içinde kalmış olduğumuzu farkederiz. **Dr. Helen Wambach** bir gece şu rüyayı görür; «Bir kaya üzerinde oturuyordum. Garipti ama bedenim yoktu. Bir çeşit öğretmen olan bedensiz iki kişi yanımdaydı. İlişkimiz dostça, arkadaşçaydı. Onlarla anlaşıyordum, ama rüyamın içinde lisan yoktu. İstedğim an yıldırım fırtınası olabilirdim. Bunu düşündüğüm an birdenbire kendimi bir yağmur damlası içinde buldum. Bilincim Dünya üstünde dolaşmakta olan geniş bir elektrik enerjisi dalgası üzerinde odaklanmıştı. Bu enerji, bu fırtına bana değişik bir haz veriyordu. İşte bu duyguya uyandım.» Gördüklerinden sonra o enerji yoğunluğunun fizik etkileri bedeninde bir saat kadar devam etmişti.

Sabah uyandığında etkiler yoktu, ama rüyayı net olarak hatırlıyordu. Bir çoğumuz buna benzer halleri yaşamışızdır. Bu hallerin bizde oluşturduğu romantizm, hassasiyet, yüksek heyecan hali, bir şeyler yapma isteğini de beraberinde getirir. Dikkat edersek rüyayı gördüğümüz ge-

ceyi takip eden gün neşeli ve enerjik geçer.

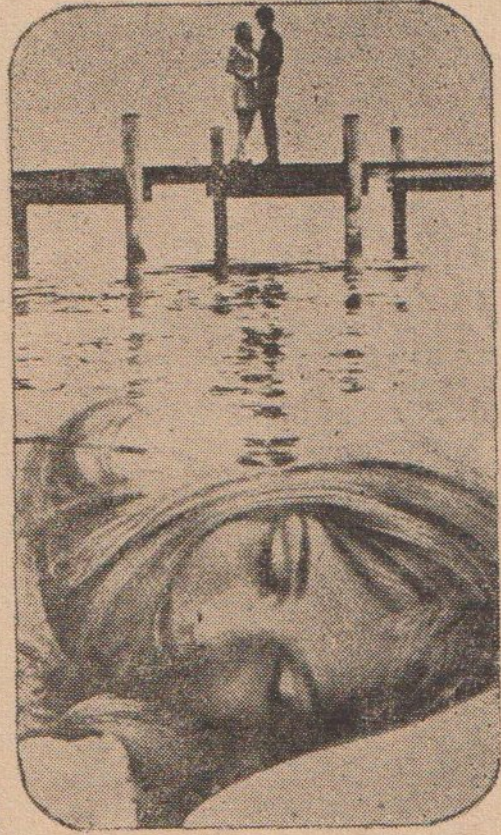
Rüya, şuurumuzun ve üst şuurumuzun bir takım özel şartlar altında özel bir faaliyettir. Bu faaliyetin gerçekleşmesi için dış âlemle alakalı, duyu organlarımızın faaliyeti yok denecek kadar azalmıştır. Ve bunların çok ötesindeki psişik kanallardan gelen çok çeşitli tesirler önem kazanır.

BIYOLOJİK UYKU : Bedenin yorgunluk neticesinde zaruri bir dinlenme devresi koruma mekanizması olarak kabul edilebilir. Canlı bütün hücreler ve ruhumuz asla uyumaz. Bütün faaliyetlerimiz gerekli gereksiz organizmanın dengesini bozmaktadır. Ve vücuttaki toksit etkiler artmaktadır. Uyku devresi bütün menfi akımları düzenler. Fizik beden ve astral beden arasında bir çözülme olmuştur. Bu çözülme kopma manasına değildir. Bir aktivite ve şuurun yayılmasıdır. Hatta şöyle denilebilir: Rüya adeta şuurun nefes alıp vermesi gibidir.

Rüya üzerine eğilmiş olan psikolog ve filozofların fikirleri iki ayrı noktada yoğunlaşmaktadır. Bir kısmı dağınık, karışıklık, mantıksızlık ve imajinasyon tertipsizliğinden başka bir şey değildir derken; diğerleri için kısmen bir düzensizlik görüşü içerisinde, bizlere normal yaşantımız sırasında sürekli etkileri olan ve derin anlamları içeren bir haldir. Kaynak ise şuur-altı ve gayri-şurudan gelmektedir.

Alman kimyageri Friedrich August Kekule'nin başından şöyle bir olay geçmiştir: Yıl 1865, bir gece rüyasında, gruplar halinde birbirine yakın, uzun diziler oluşturan molekül yapılarını gördü. Bunlar yılan gibi kıvrıla kıvrıla hareket ediyordu. Hiç beklenmedik bir anda yılanlardan biri kendi kuyruğunu yakaladı. Kekule aniden uyandığını ve benzol'ün molekül yapısının karbon halkası olduğunu anladığını kaydetti.

Burada da görmekteyiz ki, bir dağınıklık veya mantıksızlık değil, aksine rüya esnasında bir rüyanın daima mantıksız olmadığını, zaman zaman farklı geçişler göstermekle beraber birbiriyle man-

tiki bir bağlantının mevcudiyetini müşahede ederiz. Uyanık haldeyken halledilemeyen bir takım sorunlar, uyku halinde ruhi faaliyet neticesinde halledilir. Meşhur Operet bestekârlarından F. Lehhar'ın rüyada aldığı ilhamla tamamladığı 'Paganini' adlı opereti buna güzel bir örnek teşkil eder. Lehhar uyku halindeyken doğan musiki nağmelerini hiç düşünmeksizin, otomatik olarak kaydetmiş, tam anlamıyla uyandığında yazdıklarını tetkik etmiştir. Uykuda ruh, büyük bir hassasiyetle uyanıktır.

İnsan yalnız maddeden ibaret olmuş olsaydı, o vakit hiçbir zaman rüya görmediği gibi, bu büyük âhenk içinde uy-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

yup uyanamazdı. Bir anneye baktığınızda da bunun güzel bir örneğini gözlemersiniz. Çevredeki tüm gürültülere rağmen uyur ama çocuğu ağladığı zaman hemen gözleri açılır. Neden? Çünkü ruhu hakim ve gözetleyici durumdadır.

Uyku sırasında bizim içinde olduğumuz zaman ve mekânı aşan vibrasyonlara açık bir ekran teşekkül etmiştir. Bu ekran üzerinde, varlığın sempatische olduğu plânlardan tesir ve ikazların gelmesi rüyalar kanalıyla olur. Ve bunlar kaydedilir, şuuri tanzim ve tetkikler yapılır. Yani bizim çoğu zaman farkına varmadığımız şekillerde şuurumuza müdahaleler olur. Telepatik irtibatlar olur. Yalnız günün değil her anın muhasebesi yapılır. Neticesi olarak intibalar alınır.

Birçok klâsik eserin yazarı olan Mark Twain, insanın yalnız maddeden ibaret olmadığını, psişik kabiliyetlerinin mevcudiyetine inanan bir kişi idi. Aynı zamanda psişik araştırmalar yapan bir cemiyetin de üyesiydi. Vasiyetnamesindeki «Benim ötemde bir kuvvet kalemimden akıyor, kalemime hakim ve düşüncelerim, yazılarım bana ait değildi. Bazen kalemim uçarcasına hareket ederdi kağıt üzerinde.» sözleriyle psişik yanını ortaya koymuştu. Bir gece Twain, kardeşinin ölümünü haber veren çok net bir rüya görmüştü. Erkek kardeşi Henry'nin cesedi bir madeni tabut içinde yatmaktaydı. Üzerinde beyaz bir buket vardı. Sabah olup uyanığında kardeşinin çalıştığı Pensylvania Gemisi'nde bir kaza olduğunu öğrendi. Kaza yerinde otuz yaralı arasında Henry de vardı. Altı gün sonra ölmüştü ve Twain'in rüyasında gördüğü gibi bir tabutla gömüldü. İşte bu ve buna benzer olaylar, zihni telepati, klervoyans ve ruhi seyahat hadiselerinin tezahürü tecrübeleridir.

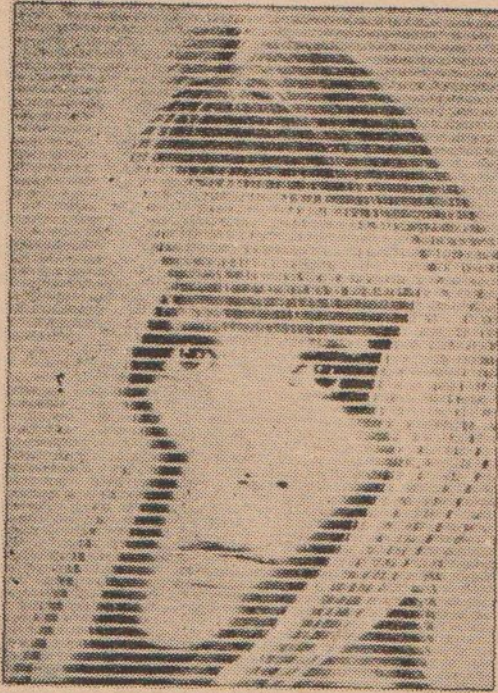
Derneğimizde alınan bir tebliğde varlık Mustafa Molla tarafından şöyle denilmiştir: «Rüyalarınızda gerçek tebliğler alırsınız. İkazlar nasib olur. İlhamlar nasib olur. Yönler işaret edilir, öğütler verilir. Uyanırken bu hassasiyeti kaybedersiniz.»

Önzezi telepatiyeye dayanmaktadır. Bir-

biriyile sempatische iki varlık düşünelim. (X) ve (Y) şahsı gibi. (X) şahsının ölümü (Y) şahsı tarafından telepatik olarak algılanır. Yani mâlum olur. (X)'in bir süre sonra bir sebeple dezenkarne olmasını takiben (X) ve (Y) arasındaki irtibat devam eder. (X)'in spatyomdaki karışık hali telepati yolu ile (Y) şahsına uyku rüyaya dönüşmüş olarak tezahür eder. Görülüyor ki rüyada (X) ve (Y) arasında mesafe ve zaman kavramı önemli değildir. Nasıl ki zaman ve mekân kavramı uyanırken ve rüyada farklılık gösteriyorsa, aynı şekilde rüyada gördüğümüz kişiler genelde giyiniktir. Bizim bildiğimiz halleriyledirler. Ama hatırlarsak astral beden bir elbisesi yoktur. Demek ki rüyada imajinasyonlarımız devreye girmektedir. Biz kişileri görmek istediğimiz formlara sokarız, çünkü öyle tahayyül ederiz.

Uyanık haldeki bir insan, bazı şartlar altında diğer kişiye herhangi bir fikir aktarabiliyor. Telkin edebiliyor. Muhakkak ki yüksek seviyeli tesir alış-verişleri de olmaktadır. Aynen bu durum varlık uyku halinde iken olabilir, bir fikri gönderebilir ve telkinde bulunabilir. Rüyada bir idrak hali vardır. Çoğu zaman, rüya içinde, rüyada olduğumuzun farkındayızdır. Uzun süredir görmediğiniz bir yakınınızı hasta olarak o gece rüyanızda görürsünüz. Ertesi gün ise onu bizzat görür veya kendisinden bir haber alırsınız. Bunu tesadüf olarak değerlendirmememiz gerekir. İnsan ruhu alıcı durumundadır. Ve burada bir fikir ve duygu aktarımı olduğu da açıktır. Olay ne olursa olsun önemli değildir. Olay içindeki mesajın mahiyetini kavramak her zaman için mümkün olmayabilir. Daha sonra olayın içinde yaşarken bunu hatırlar ve kişi bir senteze gider. Elbette ki yapılan karşılaşma ve fiil neticesinde bilgi gelecektir.

Şair Dante'nin hayatı hakkındaki kitabında Boccaccio, o zamanın edebî hayatında trajedi mahiyetini taşıyan şu olayı anlatıyor: Dante'nin ölümünden sonra «Cennet» adlı yapıtının sonunu oluşturan bölümler bulunamıyordu. Her yere bakılmıştı, ama sonuç olumsuzdu.

Taklitlerini yazmayı dahi denediler, ama başarısızdı. Bu sıralarda Dante'nin öğullarından Jacobo bu olayla ilgili bir rüya gördü. Babasının öldüğü evdeydi. Bu evin yatak odasına onu Dante götürdü. Duvarların birine dokunarak, 'uzun süredir aradıklarınız burada' demişti ve rüya bitmişti. Jacobo, rüyasında gördüklerini aynen tekrarlamış ve babasının söylediği yerde kitabın diğer onüç bölümünü bulmuştur. Bizler ruhi melekelerimizi bir yana itmeliyiz. Bir yabancı gibi kendi ruhumuzda olup biten olaylara, benliğimizde cereyan eden hadiseler (bunlardan biri de rüyalar) yabancı kalmamalıyız. Rüyalar gelecek spatyom hayatlarının birer parçası durumundadır. Varlığa spatyom hayatı hakkında bir fikir ve işaret veren bilgilerdir. Almış olduğumuz bu bilgiler de spatyom merhalesinde şuur açıklığını, tahayyül melekesinin gelişimini sağlayacaktır.

Şuur-altının çok çeşitli özellikleri vardır: Şuurla içli-dışlılığı, sürekli teması,

yaşanan bütün duygu ve düşünceleri, tüm yapılanları unutmaması, yaratıcılığı. Uyanık haldeyken şuurlu zekânın sınır çizmesine karşın şuur-altı çok derindir ve sınır çizilemez.

İnsanların rüyaları merak edişleri çok eskilere, Asur, Yunan ve Mısır medeniyetlerine uzanmaktadır. Cemiyetlerin kaderlerini tayin eden rüya meseleleri vakidir. Anlatıldığı gibi Sezar'ın karısı Calpurnia onbeş marttan önceki gece tehlikeyi işaret eden bir rüya görür. Bu hadisenin ilk kaydını yapan Yunanlı biyografya yazarı Plütark'tır. Plütark'a göre Sezar karısının gördüğü bu rüya sonrası korku ve sıkıntısının etkisinde öylesine kalmıştır ki az kalsın senatoya gitmiyordu. Eğer öyle olmuş olsaydı ne olurdu? Tarih değişirdi. Ve buna bağlı olarak dünya Shakespar'in edebi şaheseri Jül Sezar'dan mahrum kalacaktı. Yunanlıları denize döktüğümüz Büyük Taarruzun plânları hazırlandığı sırada, Mareşal Fevzi Çakmak bir gece ruyasında şu sözleri işitmiştir: «Muharremül haramda muzafferiz Fevziya». Ve bunu takip eden günlerde taarruz belirtilen tarihte yapılmış bizden sayıca ve silahça üstün olan Yunan Ordusu yenilmiştir.

Ancak rüya yorumları da önemlidir. Rüyalar an'a geçmişe ve geleceğe ait olabilirler. İstisnasız herkes rüya görür. Bazılarımız «ben hiç rüya görmem» bazılarımız «ben çok ender rüya görürüm» derse de şuurun uyanikken bağlı olduğu şeylere bağlılığı gevşek olduğundan kolaylıkla hatırlanamazlar. Hatırlansa bile kısa bir süre sonra unutulabilirler. Rüyada sembolik manâ taşıyan imajlarla düşünülür. Bu yüzden, doğrudan doğruya anlaşılması güçtür. Rüyaları kısaca dört ana bölümde incelemek mümkün.

A — İnşai Rüyalar : Varlığın günlük şuur deneyimlerinde cehit, hotkâmlık, diğerkâmlık, his, vicdan gibi maneviyatla alâkalı türlü seviyelerde yeni formlar veya yıkıntılar sebebiyle oluşan rüyalar bu bölüme aittir. En fazla görülenler bunlardır. Gün içinde yaptığımız tecrübelerin başarılı veya başarısız neticelerini imaj-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

lar halinde görebiliriz. İnsanın kendi kendine meydana getirdiği bir karşılaştırma sistemi olmaktadır.

B — İrşad Rüyaları : Varlığın ulvi şuur-altı yoluyla zaman zaman irtibat kurabildiği, geçmiş yaşamların bilgisinin tesiri altında görülen rüyalardır.

Bu rüyalar, varlığın şuurlu tatbikatları neticesinde, âdeta bir mükâfat olarak verilirler. İnsan geçmiş enkarnasyonlarında almış olduğu bilgiyi, bu yaşamında tatbik edebilir. Bu tip rüyalar hakiki güç ve bilgi kaynağıdır. Yaşananlarla, yaşanmakta olanların mukayesesinin yapılması ifadesini taşır.

C — Üst Realite Rüyaları : Ferdin tekâmül seviyesi ile alâkalı olmayıp, bir üst seviyenin yardım ve etkisiyle oluşur. Bu tip rüyalar varlığın yaşayışına yön veren, onu kendine çeken bilgi ve yardımlar mevcuttur. His realitesinde olan bir kişi, vicdan realitesinden tesir alsın; alınan bu tesirler şuurda imajinatif olarak şekillenecek ve ferdin bir üst realiteye geçişine hazırlayıcı bilgiler almasını sağlayacaktır. Kişinin içinde yaşadığı hal ile gelecekte alacağı durumun karşılaştırması yapılır. Veya sadece kendi hali ortaya konulur. Ya da yalnız gelecek anlatılır.

Dr. Helen Wambach'ın Sherley adlı öğrencisi ile aralarında geçen bir konuşma şöyledir:

Sherly bir dönem rüya yorumları üzerine yapılan derslere devam eden bir öğrenci idi. Sherly bir gün H. Wambach'a önceki gece görmüş olduğu bir rüyasını anlatır. Rüyasında çok hızlı giden bir araba içinde, arkadaşları ile birlikte olduğunu görmüş. Aniden önlerine çıkan dönemeçte, araba yoldan çıkarak kaza olmuştu. Büyük bir şokla yolun kenarında yatan bedenini gördüğünü, kafasının bedeninden kopmuş olduğunu söyledi. Rüyasında korku yerine, bedeninin dışında olması nedeni ile şaşkınlık duyduğunu anlattı. Helen Wambach bu rüyanın gerçeğe ilgili olduğunu belirtmişti. Rüyanın, eğlence ve dersler arasındaki çatışmayı tasvir ettiğini ve başının kopmasının, derslerine yeterince ilgi göstermediği takdirde sınav dönemi bitimi problemlerinin olacağını anlattığı şeklinde yorum-

lamıştı. Sherly ise «Kitaplarla arayı düzeltmeli» cevabını verdi. Bu konuşma orada kalmış, sömestr bitmişti. Aradan üç ay kadar geçmişti. Sherly'in o dönem aynı sınıfta olduğu bir arkadaşı yanına gidip, H. Wambach'a, Sherly'in rüyasını yorumladığı günü hatırlattı. Ve arkasından da Sherly'in bir trafik kazasında parçalanarak öldüğünü anlattı. Sherly ölümünü rüyasında görmüştü. Helen Wambach «benim rüyayı yorumlayışım ile sonucun hiçbir alâkası yok» diyerek üzüntüsünü belirtirken, kafasında da bir takım sorular belirmiştir. Bu rüya ile gelecekte olacak dezenkarnasyon hadisesi yaşatılarak, onun bilgisi verilmiştir. İnsanın kendisinde bazı kudretler saklıdır. Olay görülür, gerçekleşir ancak engel olunamaz. Olayın, rüyada görülmesinden maksat, insanın maddî engeli aşıp ruhunda saklı olan kudretlerin farkına varabilmesi içindir.

D — Kollektif Tesir Rüyaları : Çoğunlukla çok az farklı olarak birçok kişide görülür. Her kişinin bağlı olduğu tesir mekanizması, fertleri içine alan kollektif bir tesir sahası oluşturur. Bazen de toplu olarak tekâmülün açık bilgi devrelerinde ferdi tesirler genel tesirle birleşir. İdrak ve bir anlayışa ulaşmak için varlıkların cehti ve gayretleri ile oluşan bir kademe teşkil edildiğinde ortak bir tesir plânının yardımcıları fertlere ulaşır. Kişilerde birbiriyle aynılık gösteren rüyalar görülmeye başlanır. Topluca ikaz, yardım ve idare sağlanabilir.

RÜYA YORUMLARI

Hiçbir zaman ruhi olaylar fiziki olaylar gibi forma sokulamaz ve formüle edilemezler. Bu yüzden rüya yorumları için varlığın oldukça esnek olması yerindedir. Ve kendimizin içinde bulunduğu durumu bilmeye çalışarak rüyadaki sembolleri çözmeye çalışmalıyız. Sembolik ifadeler ve yorumlar denince akla hemen Freud gelir. Ancak Freud tam bir rasyonalistti. Bu sebepten de rüyalarda şekillenen sembolik anlatımın farkına varamamıştı. Örneğin; Anaerki toplu bulucusu ve sembol yorumcusu olan Johan Jacop Bacofen'i karşılaştırsak açıkça görebiliriz. Bacofen'e göre bir sembolün sözlerle an-

lâtılması, bu sözlerin çok ötesinde bir derinliğe ve zenginliğe sahiptir. Bacofen bir sembolü yüzlerce değişik şekilde yorumlarken, rüyadaki bir sembol, örneğin çiçek, sevginin, Eros ise arkadaşlık ve sevincin sembolüdür. Freud değil farklı şekillerde yorumlamak; ona göre sevgi cinsellikle özdeşdir. Ve böylece sevgi, bilimsel araştırmanın bir nesnesi durumuna gelir. Bu şekilde sınırlandırıldığında da rüyaların gerçek manâları gizlenmiş olur. Yani gelen mesajlar açılmamıştır.

Jung da rüyalarla ilgili olarak çok şeyin farkına varmıştır. Düşüncelerini şöyle özetlersek: Yıl içinde yaklaşık 1500 rüya incelemiş ve şöyle demiştir: «Rüyadaki imajların çeşitleri öylesine fazladır ki bu da sınırlandırılmayacak kadar psikolojik hallerin varlığını ortaya koyar. Ona göre rüyanın pek çoğu da efsanevi benzetme ve imalarla ifade ediliyor. Rüya düşüncesi mitolojik düşünce şeklini alıyor. (Biraz önce psikolojik haller derken şuur dışında olanlar anlaşılmalıdır. Varlığın geçirdiği haletleri çok derinlemesine anlamak, araştırmak gerekir.) Jung'un düşüncesinde Eric From şöyle yaklaşmakta: Varlık dünyayı uyku durumunda öznel bir gözle görür. Uyanırken ise dünyaya ve olaylara onları etki altına alıp aşmamızı gerçekleştirecek bir nesnellikle yaklaşıyor. Rüyadaki bir ateş sembolü sevgiyi ve yıkıcılığı gösterir. Ama her iki şekilde de bizim yemek pişirmek için kullandığımız ateşten farklı bir ateştir. Yani rüyada E. From'a göre, şiirsel ve evrensel sembollerle konuşulur. Jung'un ve From'un ifadelerinden; imalar ve sembollerin manâlarını rüyadaki ikazların sezildiği şeklinde alabiliriz. Dolayısıyla bu sezîş kişiyi yoruma götürmektedir.

Rüyalarla alakalı olarak çok geniş izahlar yapılamaz. Rüyaların orjinâl imajları, vasıfları, tesirleri hakkında bilgi verilemez. Kısaca renk, şekil, sayı sembollerine değinirsek:

K SEMBOLÜ : Brahman'ların dininde gizli olan, K Tanrı her şeyin en üstünü ve tümüdür. Latin'lerde Daminus, Yunanlılarda Kurios, İbranilerde Yahova'

dır. K harfi, dini ve mistik bir semboldür. Tabiat hazzi, merhamet ve kutsiyeti ifade eder.

Rüyalarda alfabe ile alakalı birçok semboller vardır. Çünkü harflerin manâlarından bilgi çıkarmak, bazı gizli bilgileri elde etmek çok eski devirlere kadar uzanır. Bu normâldir. Çünkü çok eski medeniyetlerde harfler tek bir yapı taşı değil, tamamen bir ifade şekliydi. Sembol yazılar hiyeroglif ve hieratik (Şekil, resim ve harf bileşiği) ifadelerin manâları birden fazladır. Zamanla sadece manâ çokluğu değil aynı zamanda esrarlı mistik ifadeler de araştırılır oldu. Bilhassa mukaddes kitapların incelenmesinde harflerin gizli manâları aranmıştır.

Renkler ise, rüya içinde önemli rol oynar. Düşünce, toplum hayatında, dinsel törenlerde, askeri kıyafetlerde hep farklıdır. İşte rüyadaki renklerin de ruhi hayatımızda, hatta organizmamız üzerinde rolü vardır. Uyanırken, hayattaki renklerin bilinen manâlarını incelemek insanın günlük şuur tecrübelerindeki yerini belirlemek bakımından faydalı olacaktır.

Türlü şekiller, pek eski sembollerin arta kalışı şeklinde önemli tesirlere sahiptirler. Meselâ daire, yıldız gibi geometrik şekiller pek çok hakikatlerin ve ruhi durumların ifadecisi olmaktadır. Örneğin: Daire görmek bir varlık için ruhi bir tecrit ve çaresizliğin ifadesi olabildiği gibi, bir başka varlık için zihni gelişimi, yüksek idealleri ifade ediyor olabilir. Her rüya onu görenin ihtiyacı ve içinde bulunduğu durum ile alakalıdır. Her ne kadar rüyalar, onu gören kişiyle ilgiliyse de ortak semboller de mevcuttur. Renk, sayı, şekil gibi semboller rüyaların yorumlanmasına yardımcı olur. Rüyalar işlemeyen içgüdülerimizi uyandırarak ilerideki intibak imkânlarımızı artırır. O halde rüya yalnız haldeki arzuları tatmin etmekle kalmayıp, istikbale hazırlar bir fonksiyon olmaktadır.

Çocukları düşünün. Bir takım oyuncaklarla çeşitli oyunlar oynarlar. Öğretmen olurlar, asker olurlar, bu oyunlar içinde. Yani birtakım kişilikleri kendilerine ya-

(Devamı 35. Sayfada)

OLAYLAR · ELEŞTİRİLER

GELİŞMİŞLİĞİN SORUNU

Yapılan araştırmalara göre, intihar olayları daha çok gelişmiş ülkelerde olmakta ve bu konu sosyologları oldukça düşündürmektedir. Geri kalmış ülkelerde intihar olaylarına çok az rastlanmaktadır.

İntihar nedenleri çok çeşitli olmakla beraber, kişinin ruhsal bunalıma girmesi ile, intihar olayını da gerçekleştirme olanağı fazlalıyor.

İntihar, insanın refah ve kültür seviyesinin yükseltilmesinin her şey olduğunu savunan kimi kimseleri de düşündürmesi gerekli bir olay.

Dünyanın şu devrelerinde doğmak ve Dünya yükünün altından kalkmak her varlığın yapabileceği şey değil. Dünya insanının üzerindeki artan baskı, onu, nefsanî eğilimlere, obsesif durumlarına, intihar gibi olaylara sokmaktadır.

Bu ve benzeri olaylar, Dünya insanının ruhsal tedavi ve bilgisinin değiştirilmesinin gerekliliğini işaret etmektedir.

KUTSAL DİNLENME GÜNÜ

Ülkenin birinde, dinlenme gününde çalışmamayı savunan Dinciler ile karşıt görüşte olanlar birbirlerine girmişler.

Dincilere göre, Tanrı Dünya'yı altı günde yaratmış, yedinci gün dinlenmiştir. Öyleyse bizler de yedinci gün hiç bir iş yapmayıp o günü dua ederek geçirmeliyiz, diyorlar.

Karşıt gurupta olanlar da, dinlenme günlerinin parasal yönden ağır zararlara sebebiyet verdiğini ileri sürmekteler.

Samimiyetleri, nefsanîyetlerine karşı olanlar, Tanrı'nın işine karışma noktasına kadar gelebiliyorlar.

İnsan yaşamı, çevresindeki objelere göre vardır. Yani kendisi bir vazife, dolayısıyla bir dua içerisindedir. Bunun farkında olup olmamak önemlidir. Farkında olanlar asıl benliğine, farkında olmayanlar ise nefsanî eğilimlerine samimi olmaktadırlar.

Kutsal metinlerdeki her türlü istekler, vaadler, insanların kendi tekâmülleri içindir. İnsan, geçmiş realitelerdeki Tanrıya akıl erdirme yöntemleri yerine, yeni anlayışların içinden bakarak, Tanrı'ya akıl erdirme çabası içinde olmalıdırlar.

AVRUPALININ ÖZETİ

Dokuz Avrupa ülkesinin insanları üzerinde yapılan araştırmalar sonucu. Avrupalı insanın ortak tipi şöylece ortaya çıkmış: «Ailesini baş tacı etmiş, yarınlarından kısmen umutlu, özgürlüğüne sıkı sıkıya bağlı, dürüstlüğe çok önem veren, tecavüz, saldırı, fuhuş ve eşcinselliğe yine de hoşgörülle

bakan, ama arabası çalındığında adeta çıldıran, yaptığı işi herşeye karşın sevebilen biri. Görünüşte mutlu insan.»

Yapılan araştırma sonucu, bir Avrupalı için en önemli fazilet, dürüstlük müş (%73). Tanrıya inanış oranı (%63), eşitliğe inanış ise (%35).

Araştırmada dikkati çekici nokta, bunların dürüstlük, Tanrıya inanış, eşitlik olması.

Gerçek dürüstlük anlayışında, bir arabanın çalınması, insanı adeta çıldırtacak gibi bir uç noktaya getirmemelidir. Dürüstlük, şuur tamlığı ile bağlantılı bir husustur. Duygusal ve bencil seviyeden şuur tatbikatındaki dürüstlük ya da mutluluk yanlıdır.

Tanrıya inanç ve Tanrı anlayışına akıl erdirmeye çalışmak, insan varlığının en temel noktasıdır. Her düşünüş ve harekette bu yöneliş içinde bulunmayan varlıkların çıkmaza girmesi de kaçınılmazdır.

İnsanlar benzer varlıklar olmalarına rağmen kaderleri ve amaçları ile ayrırırlar. Dolayısıyla uyum ve denge içinde olmak için eşitliğe gerek yoktur. Şuur bütünlüğünün farkında ve içinde olan insan varlığı için eşitlik anlamsızdır.

Araştırma sonucunda Avrupalı için, «görünüşte mutlu insan» denilmektedir. Elde edilen sonuçların oldukça tatmin edici görünümüne rağmen görünüşteki mutluluğun sağlam temelleri olmadığı anlaşılmaktadır.

Nesnelere gerçek değerlerini verebilme içinde olmak, duygusal seviyenin üzerine çıkabilme ve bencilce davranışlardaki yoğunluğu azaltabilmek çabası, insanı görünüşte mutluluktan gerçek mutluluğu anlayışa götürücü hususlardır.

HAYATIN FAZLASI

Oldukça yaşlı bir vatandaş, «hayatın bile fazlası çekilmiyor» deyip kendisini bıçaklamış.

Dünya bu, kimi fazlalıktan kimisi azlıktan şikâyet eder. Ama böylesine insanlara sormak gerek, yaşam üzerine azlığı ya da fazlalığı nasıl kestiriyorlar?

İşi biten varlığı Dünyada zaten tutmazlar. Fakat kişinin kendi kendine yaşam işini bitirmesi, bir anlamda ruhsal organizasyonun işine burnunu sokması olmaktadır.

Nefsani eğilimleri bu denli ilerletmek, astarı yüzünden pahalı sonucunu getirebilir.

AŞK MI? SEVGİ Mİ?

Aşk ve sevgi birbirinin içine girmiş, herkesi ilgilendiren ve çokça bahsedilen, fakat insanların değerlendirmeleri ile farklılıklar gösteren tesirlerdir.

Dünyasal olarak aşk, gücünü daha çok imajinasyondan alan ve nefsanî eğilimlerle fazlaca beslenen güzel bir şey. Fakat sevgi, duygusal katları olmasına rağmen belirli bir seviyeden sonra çok yönlü, kapsayıcı bir iletişim.

Sevgi, bilgi ile değerlendiriliyorsa, insanlardaki aşk değerlendirmesini daha da güzelleştiren sürekli bir akıştır.

bakan, ama arabası çalındığında adeta çıldıran, yaptığı işi herşeye karşın sevebilen biri. Görünüşte mutlu insan.»

Yapılan araştırma sonucu, bir Avrupalı için en önemli fazilet, dürüstlükmiş (%73). Tanrıya inanış oranı (%63), eşitliğe inanış ise (%35).

Araştırmada dikkati çekici nokta, bunların dürüstlük, Tanrıya inanış, eşitlik olması.

Gerçek dürüstlük anlayışında, bir arabanın çalınması, insanı adeta çıldırtacak gibi bir uç noktaya getirmemelidir. Dürüstlük, şuur tamlığı ile bağlantılı bir husustur. Duygusal ve bencil seviyeden şuur tatbikatındaki dürüstlük ya da mutluluk yanlıdır.

Tanrıya inanç ve Tanrı anlayışına akıl erdirmeye çalışmak, insan varlığının en temel noktasıdır. Her düşüncü ve harekette bu yöneliş içinde bulunmayan varlıkların çıkmaza girmesi de kaçınılmazdır.

İnsanlar benzer varlıklar olmalarına rağmen kaderleri ve amaçları ile ayırdırlar. Dolayısıyla uyum ve denge içinde olmak için eşitliğe gerek yoktur. Şuur bütünlüğünün farkında ve içinde olan insan varlığı için eşitlik anlamsızdır.

Araştırma sonucunda Avrupalı için, «görünüşte mutlu insan» denilmektedir. Elde edilen sonuçların oldukça tatmin edici görünümüne rağmen görünüşteki mutluluğun sağlam temelleri olmadığı anlaşılmaktadır.

Nesnelere gerçek değerlerini verebilme içinde olmak, duygusal seviyenin üzerine çıkabilme ve bencilce davranışlardaki yoğunluğu azaltabilmek çabası, insanı görünüşte mutluluktan gerçek mutluluğu anlayışa götürücü hususlardır.

HAYATIN FAZLASI

Oldukça yaşlı bir vatandaş, «hayatın bile fazlası çekilmiyor» deyip kendisini bıçaklamış.

Dünya bu, kimi fazlalıktan kimisi azlıktan şikâyet eder. Ama böylesine insanlara sormak gerek, yaşam üzerine azlığı ya da fazlalığı nasıl kestiriyorlar?

İşi biten varlığı Dünyada zaten tutmazlar. Fakat kişinin kendi kendine yaşam işini bitirmesi, bir anlamda ruhsal organizasyonun işine burnunu sokması olmaktadır.

Nefsani eğilimleri bu denli ilerletmek, astarı yüzünden pahalı sonucunu getirebilir.

AŞK MI? SEVGİ Mİ?

Aşk ve sevgi birbirinin içine girmiş, herkesi ilgilendiren ve çokça bahsedilen, fakat insanların değerlendirmeleri ile farklılıklar gösteren tesirlerdir.

Dünyasal olarak aşk, gücünü daha çok imajinasyondan alan ve nefsanî eğilimlerle fazlaca beslenen güzel bir şey. Fakat sevgi, duygusal katları olmasına rağmen belirli bir seviyeden sonra çok yönlü, kapsayıcı bir iletişim.

Sevgi, bilgi ile değerlendiriliyorsa, insanlardaki aşk değerlendirmesini daha da güzelleştiren sürekli bir akıştır.

AY NEREDEN GELDİ...

(Baştarafı 9. Sayfada)

YAKALANMA KURAMI

Ay, Güneş Sistemi'nin bir başka yerinde oluştuysa, bir zamanlar, Dünya tarafından yakalanmış olabilir. Yer benzeri gezegenler (Merkür, Venüs ve Mars) arasında böyle fark edilir büyüklükte bir uyduya yalnız Yerküre'nin sahip olması, Ay'ın sonradan yakalanmış olduğunu akla getirir.

Ay'ın yakalanma kuramına sorun olan güçlükler de vardır. Öncelikle, Ay, bir zamanlar Dünya ile keşilebilecek bir yörünge üzerinde olmalıdır. Bu ender bir olay değildir; şöyle ki, çift gezegen Pluto/Charon'un yörüngesi, Neptün'ün yörüngesiyle keşilmektedir. Belki bu cisimler, bir zamanlar Neptün'ün uydularıdır. Öte yanda, bugün için Dünya ile yörüngesi keşilen, hacimce küçük, Apollo, Aten ve Amor gibi küçük gezegenler vardır. Ayrıca, geçmişte çok büyük olmasa da böyle cisimler olmuştur. Merkür, Mars ve Ay üzerindeki 10-100 km. çapındaki çarpışma çukurları böyle cisimlerin bolluğunu gösteren birer kanıttır.

Fakat, Ay'ın yakalanması, iki gezegenin uzayda basit anlamda birbirine yaklaşmasından oldukça farklıdır. Ay, yakın konuma geldiğinde herhangi bir olay sonucu yavaşlamış olmalıdır, yoksa, yakalanmadan kendi yoluna devam eder. Bunun için, belirli uzaklıktan, bir cisimden diğerine enerji aktarımı ya da en azından üçüncü bir cisim nedeniyle bir enerji kaybı olmalıdır.

En önemli yakalama kuramları, Ay'ın gelgit kuvvetlerinden doğan enerji aktarımında yakalanabilmesi için, bu sırada yeter derecede yavaşlamasına bağlıdır. Bu olayın, ilk ya-

kınlaşmada olmasa bile, sonrakilerde gerçekleşmesi beklenir. İki olası düşünce vardır: Yakalama ya Dünya'nın dönmesine ters bir yörünge doğrultusunda olacak, sonunda, Ay, Dünya'nın kutbu üzerinde bir yerde yakalanacak, ya da başka bir şekilde yakalanarak bugün olduğu gibi aynı konumda Dünya çevresinde dönmesine başlayacaktır. Her iki durum matematik olarak olasıdır ve hangisinin gerçekleştiği gizemini koruyan bir olaydır.

İki uygun yakalama kuramı daha vardır. İlki, parçalayarak yakalama olarak tanımlanmıştır ve Ay'ın demir kaybını bir ölçüde açıklayabilir. Şöyle ki, Ay, Dünya ile bugün «Roche Sınırı» olarak bilinen kritik uzaklığa geldiğinde, Dünya'nın çekim alanının zorlaması ve gelgit kuvvetlerinin güçlü etkisiyle parçalanır. Dağılan kütle, biraraya gelmeden önce demir çekirdeğini oluşturan parçalar gelişigüzel uzaya dağılırlar. Böylece bunlar demirli göktaşlarının kaynağı olarak da düşünülebilir. Diğer parçalar yeterli ölçüde yavaşlayarak; Dünya'nın yörüngesinde kalmış olabilir ve çekim etkisiyle yeniden gruplaşarak bildiğimiz Ay kalıbını oluşturmuşlardır.

İkincisi, çarpışarak yakalama kuramıdır. Yerküre, önceleri kendisinin de içinde olduğu küçük uydular ailesine sahip olabilir. Ay, yörüngesini süpürürken bu mini-aylardan birine çarparsa, yörünge enerjisinin önemli bir bölümünü kaybeder, dolaşısıyla, yakalanmak için hazırdır. Aynı zamanda, Ay yüzeyindeki büyük çarpışma havzalarından, olayın kesin tarihi çözülebilir. Örneğin, Procellarum Okyanusu (Fırtınalar Denizi) orijinal çarpışmanın işaretlerini taşır görünen olağanüstü büyük-

lükte bir çukurdur. Diğer küçük çukurlar, Ay, gelgit enerjisinin azalmasıyla giderek gerilerken, arta kalan mini-uyduları taraması sonucundaki çarpışmalardan kalan izler olabilir. Bu dev bölgenin yaşı, burasının 4,3 milyar yıl önce olduğunu göstermektedir. Böylece, Ay ve Dünya'nın uzayda ilk kez biraraya geldiği süre belirlenmektedir.

AĞIRLIKLI BELİRTİ

Ay'ın kökenine ilişkin hiçbir kuramın diğerlerine göre tek başına geçerli olduğu söylenemez. Sorunun çözümündeki birkaç ipucu, kuramlardan birini diğerine orana daha fazla desteklemek için tam anlamıyla yeterli değildir. Yaklaşımlardan her birinin, kuramlara girmeden kolaylıkla denenebilmesi çok zordur. Ayrıca, Ay'ın geçmişine ilişkin zarar görmeden kalabilmiş verilerin de çok faydalı olacağı bilinemez.

Bugün için yakalama kuramı en olası senaryo olarak görülmektedir. Gerçekte, içinde çelişkileri olmasına karşın, Ay Bilim Komitesi'nde en çok oy toplayan kuram olmuştur. Üstün-

lüğü, Ay'ın başka bir yerde oluşmasına izin vererek, Dünya ile arasındaki kimyasal farklılıkları açıklamasındadır.

Ay'ın kökenine ilişkin kuramların bolluğu, gelecek araştırmalar için her birinin tek tek devre dışı bırakılmasıyla gerçeği bulacak bir çalışma alanı açmaktadır. Bununla birlikte, Ay, Güneş sisteminin erken evrelerine, gezegenler ve göktaşları üzerine çalışmalarda güçlü bir katalizör olabileceğini kanıtlamıştır.

RUHÇULUKTA RÜYALARIN ÖNEMİ

(Başaralı 31. Sayfada)

kıstırırlar. Bu oyunlar onları gelecekteki reel tatbikatlara hazırlamaz mı? Hazırlar. Varlıklar yalnız dünyada mı öğrenim yapmaktalar? Tabii ki hayır. Varlık, dünyada bir fert iken, bilgiyi çeşitli kanallardan alır, tatbik eder. Varlık aynı zamanda da öteâlemin de öğrenciliğini yapmaktadır. Devreler içerisinde tekâmül etmesi gereken bizler için bilgilerin alınacağı kaynaklardan birisi de RÜYALARDIR.

Buda'nın Öğretisi

Nefis Bir Türkçesiyle
Paul CARUS'dan Teoman UÇKUN
Cevirdi

«Bu eser Buda'nın Kutsal Kitabı sayılır. Budizm'in bu denli gerçek ve yüksek seviyeli öğretisi, bütün dinlerin Bir'den geldiğini kanıtlıyor. Özünüzü tanımak için Buda'nın öğretisini de bilmek ve anlamak gerek.. Gerçekten bütün insanlara gerekli bilgilerin tümü var.»

Konuşmak Üzerine

• Erol ERDOĞMUŞ •

Merhaba... Sen sana verilmişsin. Gören gözün, dokunan tenin, işiten kulağın, toklayan burnun, tadan dilin vasıtasıyla; sen seninle tanışırsın. Ama sen seni tanım mısın? Ne gezer... Sonsuz küçükten sonsuz büyüğe uzanan doğrultuda, son suza dek kendini tanımak, tanıdıkça mutlanmak senin kaderin.

Sonsuz küçük'le sonsuz büyük arasındaki fark, bakış açısında sadece. Sonsuz küçük, küçülüp küçülüp artık küçülemez olmak değildir. Sonsuz büyük de, büyü yüp büyü yüp artık büyüyemez olmak değildir.

Sen ve sonsuz... Bir an kendine bak : İşte sen... Bir an çevrene bak: İşte sonsuz... Söz planında alışverişte bulunmak; etkilemek, tepki almaktır konuşmak. Senin seninle, senin sonsuzla konuşman; senin seni, senden sonsuzu etkilemen; senden ve sonsuzdan tepki almaktır. Tepkisizlik de bir tepkidir.

Konuşmanın zıddı dinlemektir. Konuşma, dinlemeyle dengelenir. Konuşma etki ise, dinleme tepkidir. Nasıl dinleyeceksin sen seni? Çıkacaksın fildişi kulesine bilincinin, bakacaksın kendine yedi kat yabancı gibi. Duygularını, düşüncelerini, davranışlarını yedi kat yabancı gözüyle göreceksin. Böylece, belirli perspektiflerden sonsuz büyük'ün sonsuz küçük'e bakışını yaşayacaksın kendi benliğinde. Belirli perspektiflere bağlı kalma sakın. Perspektiflerini değiştir ve geliştir. Tekâmülün yolu budur.

Yedi kat yabancı gözüyle yaptığın duyuş, düşünüş, davranış değerlendirmesi; objektif olarak kendini dinlemektir as-

lında. Kendinin etkisinde kalmadan kendini dinlemektir bu. Dinlemenin bir de konuşması var. Nasıl konuşacaksın, sen senle? Yüzgöz olma sakın. Yedi kat yabancı gibi yaklaş sen sana. Yavaş sesle söyle söyleyeceğini sana. Sessiz düşünmek olmaz, yavaş sesle söylemelisin düşündüğünü. Ses titreşimlerin ne kadar ince ve samimi olursa, o kadar iyi işitirsin sen seni.

Ne söyleyeceksin sen sana? Yapman, ya da yapmaman gerekeni. Yedi kat yabancı saygınlığını yitirmesin sakın. Yüzgöz olursan, dinlemezsin sen seni. Böyle sürerse konuşmaları, yedi kat yabancı müdür ile onun memuru olan benliğin, sulh ve sükûn içinde yaşarlar. Kendinle barışık ömür sürersin. Her gün daha iyiye, daha güzele, daha doğruya yol alırsın, tekâmül edersin. Daha iyiyi, daha güzeli, daha doğruyu söz olarak geveleme; imaj olarak, resim olarak gör, olay olarak yaşa her defasında.

Ya sonsuzlukla konuşmak? İnsanın kendine yönelik konuşması telkin, sonsuzlukla konuşması ise dua'dır. Dua, telkinin zıddıdır. Telkin benliğe yöneliktir. Benliğin uygulaması gereken kuralları bilinç altına yerleştirir. Dua ise, benliğe değil senliğe yöneliktir. Ben'leri sen'lere, sen'leri biz'lere dönüştürür dua.

Kendisi için dua etmek bencilliktir, illiklik. Olgun ve gelişkin kişi, kendisi için değil, başkaları için dua eder. Mutluluğu başkalarının mutluluğunda bulur. Sesini sonsuzlukta yankılandırabilmek için, bencillikten sıyrılmak gerektiğini bilir.

Allah'ı marladık...

ŞIFACILARIN

(Baştarafı 21. Sayfada)

rek, meydana çıkarmışlardır. Eller, tedavi edilecek uzvun düzeyinde olmadıkları vakit, acı az canlı olan pastel tonlar ile ifade ediliyordu. Aksine olarak, şifacıların hareketi, gitgide artan acıyı arttırıyor, fotoğraflar açıklıkla, parlak ve şiddetli renkleri meydana çıkarıyorlardı.

Yükselen bu acının, orantılı olduğuna ve hastaların daima ima ettikleri ısı duygusuna paralel bulunduğuna dikkat edelim. Eğer KİRLİAN cihazı sayesinde yapılan ilk çalışmalara bakılırsa, ne bu ısının, ne de onun acı ile paralelliğinin var oluşuna, memnun edici açıklama bulamayız. Buna karşılık, gözlenmiş olan tüm parapsişik şifaların, şifacıların biyoplazmik bedeni ile hastalarınki arasında, bir enerji transferine borçlu oldukları görülmüştür.

PARAPSİŞİK ŞIFACILAR

Biyoplazma düzeyinde yapılmış olan değişiklikler, nihayet, şifanın meydana geleceği tasavvur olunan fiziksel beden üzerine yansır. Bunu çok iyi anlamak için, biyoplazmanın çalışmasını anlamayı öğrenmek gerekecektir. O zaman, yeni şifa tekniklerini ortaya koymak mümkün olacağına göre, bizzat geleneksel tıp ondan yararlanabilecektir. Hastalar tarafından belirtilen bu ünlü ısı, şifacılar ile hastalarının biyoplazmik bedenleri arasındaki enerji transferi tarafından üretilmiştir. Bazılarına göre, insan bedeninden çıkarılan ve bitki ve hayvanların çoğalma-

larını etkileyen bu çeşit enerjiyi belirtmekte olan bir X faktörüdür.

ESRARENGİZ BİR X FAKTÖRÜ

Montreal'in MACGİLL Üniversitesinden Dr. Bernard Grad'ın yeni çalışmaları kendisini düşündürmektedir. Grad, yıllardır üzerinde uğraştığı denemeleri sonunda, Tanrı vergisi parapsikolojik yetekteki bir kimsenin ellerini, sımsıkı kapatılmış bir maden suyu şişesi üzerine koyması ve bu suyun, arpa taneleri üzerine boşaltılması halinde, elde edilen bitkilerin, hiçbir işleme tabi tutulmayanlardan, hissedilir bir şekilde daha çok gelişmiş olduklarını göstermiştir ve daha şaşırtıcı olan şu deneyi yapmıştır: İnsanlar şöyle veya böyle bir hastalığa yakalanmış oldukları vakit, ellerini şişenin üzerine koyarlarsa ve su bitkiler üzerine dökülürse, bitkiler hızlı veya normal bir şekilde gelişmiyordu. Aksine gelişme çok yavaş idi. Dr. Grad'ın incelemeleri, bütün açıklığı ile bizleri bazı kimselerde özel bir enerjinin var olduğunu düşünmeye zorlamaktadır. Ve bu kimseler, kendilerini öteki insanlardan ayıracak olan bu X faktörüne maliktirler.

Eğer elektronığın ilerlemeleri, bu X faktörünü belirtmeye her zaman olanak vermezse, parapsişik şifacıların enerjisi aletlerle, tamamiyle meydana çıkarılabilir durumdadır. Yüksek frekanslı, transistörlü jeneratörler sayesinde, bir şifacının parapsişik enerjisinin olup olmadığını ayırt etmek mümkündür.

.Nostra-356'dan Selâmi KANIKLI çevirdi)

*Uzayın derinliklerindeki
sırlara ortak olmak ister misiniz?*

O halde

PLANET

EVRENDE ZEKİ HAYAT

okumalısınız.

Resim San'atında Realite Ötesi

• Ahmet HIZVEREN

Her konuda olduğu gibi, şüphesiz resim sanatında da ruhsal bir etkinlik söz konusudur. Özellikle sürrealist akımda bunu belirgin olarak gözlemek mümkündür.

Resim sanatında, dünyasal duyguların aktarımları yanında, şuuraltı birikimlerinin, streslerin aktarımları ve evrensel yaklaşımlar izlenebilir.

Bazı sanatçılar kendi iç sıkıntılarını mükemmel bir şekilde aktarırlar. Yine bazı sanatçılar ise beşeri takıntıları evrensel bir yaklaşımla dile getirmeye çalışırlar.

Sürrealist ve diğer resim akımları arasındaki mukayese bunu ortaya koymaktadır. Resimin temelindeki ruhsal etkinliği, özellikle sürrealist akımda görmek kabildir.

İmajinasyonun işleyiş ve etkinliğini yazıda bütünü ile ortaya koymak mümkün değildir. Müzik ise, uç noktası olmasına rağmen, imajinasyonu müzikte sergilemek mümkün olamamaktadır.

Fakat resim sanatı, şekli, rengi, şiiri ve felsefesi ile Dünya insanını derinden irdeleyici etken olmaktadır. Nitekim görsel sanatın çağımızdaki en etkileyici unsuru sinema sanatı olmuştur.

Gerçekten de bir filmde aktarılan sahnelerin, renklerin, felsefenin ve müziğin bir ahenk içinde, tek bir bütün halinde sunabilmek bir ressamın meydana getireceği beceriden de öte beceri gerektirmektedir.

İnsan imajinasyonu, onun kendi iradesi yönünde işlev gösteren bir değerdir. Yani kişinin şuur-altındaki birikimlerin itilimine göre işleyeceği gibi, kişiliği meydana getiren unsurların uyumlu çar-

ışması sonucu, dünyasal ve ruhsal bir sentez ile realite üstü işleyiş tarzını da ortaya koyabilmektedir.

REALİTE ÖTESİ NİÇİN ÖNEMLİDİR?

Resimde sürrealist akım niçin önemli olmuştur? Çünkü görünen ve görünmeyen dünyaların bir sentezini bu tür aktarımlarda görmek kabildir. Çünkü, herkes bilmesede, kişinin bilinen ve bilinmeyen tarafı ile de görünmez dünya ve dünyalara bağlılığı vardır. Ve yine çünkü, bu tür resim aktarımlarında göze ve duyguya sesleniş yok, fakat şuuraltısını irdeleme vardır.

Şüphesiz her resim yapıtı üzerine bir felsefe yapılır. Ancak, realite ötesi içeriğe sahip yapılmış resim yapıtlarının yansıttığı felsefe, nitelik olarak daha farklıdır. Şekiller imajinasyonu uyarmakta ve meydana gelen faaliyetin aracılığı ile kişi, bilinmez iç ve dış dünya ile temas noktasına gelebilmektedir.

Değindiği gibi, bilinmeyen üzerine yapılan duygu ve düşünce aktarımlarının, insanlar üzerinde en etkisi görsel olanıdır.

Resim sanatı duygusal bir iç tatmin midir, yoksa ruhsal bir itilim midir? Resim yapıtında, aklın boyutları hâkim ve felsefesinde bilinmeze uzanan bir derinlik varsa, böyle bir yapıta iç tatminden öte bir sanat yapıtı denilebilir.

Her konuda olduğu gibi, his oranının çok fazla, akıl oranının az olduğu bir resim yapıtının kişiyi uyarması veya ona katkısı sınırlı olacaktır.

Bu bakımdan, akıl ve imajinasyonun boyutlarını, derin ve çok yönlü olarak realite ötesi denilebilen resim akımında görmek mümkündür. Buna göre, ruhsal

realitedeki derinliği realite ötesi resimde izlenebilmektedir. Bu tür yapıtlarda maddenin derinliğine inen bir bakış ve adetâ uyur-uyanık bir halin izlenimlerinin aktarılışı vardır.

Realite ötesi resim şüphesiz bir düşünce tarzıdır. Fakat bu türde yapılmış olan iyi bir resimde maddenin derinliklerinden ruhsal felsefeyi izlemek mümkün olmaktadır.

METAFİZİK İZLENİMLER

Realite ötesi resim yapıtlarında, genel olarak metafizik izlenimlerin hâkim olduğu söylenebilir.

Anlatılabilen - anlatılamayan, yaşam - ölüm, hayal - gerçek v.b. bütün zıtlıkları derinlemesine bir arada gösterebilmek ve görmek, adı geçen tür çalışmalarda, bir arada, iç içe aktarılmaktadır.

Her konuda olduğu gibi ruhsal realiteye geçişin izlenimleri, resim sanatında da realite ötesi akım içerisinde görülmektedir. Buna göre, gerçek ötesi resme bakarak, geleceğin insanların dünyasının imajinatif faaliyetler dünyası olabileceği söylenebilir.

Realite ötesi akım, beşer üzerine bilinen ve bilinmeyenlerin imajinasyonda birleşmesidir. Her şeyden yana olup ve hiçbir şeyden yana olmayan aktarımlarda, geleceğin veya yeri belirsiz bir imajinatif yaşamın alıştırılmaları izlenebilir.

Bunun yanında, mutlaka ki her realite ötesi çizim sağlıklı ve ahenkli bir ifade taşımaz. Obsesiv karakterli veya takıntılı kişinin eserleri, sınırlı hatta eksik bir eser sayılabilir.

Realite ötesi çalışmalarda kişinin, duygularını düzensizleştirmemesine dikkat edilmesi gereklidir. İnsan, bu tür çalışmalarda beşer kapasitesinin dışına çıkamayacağı gibi, düzensiz duygularla da ahenkli aktarımlarda bulunamaz.

DEĞİŞİK BİR REALİTEYE DOĞRU

Realite ötesi faaliyet ve aktarımları her sahada görmek mümkündür. Bütün bunlar, dünya insanının başka ve değişik bir realiteye geçişinin habercileridir. Tabii ki böyle bir geçiş döneminde sağlıklı ve-

ya sağlıklı her türlü aktarımın ortaya çıkacağı da şüphesizdir.

Parapsişik nitelendirmelerin bilimsel olarak ortaya konulması bir yana, daha önceden bu yöndeki bulguların, dini ve felsefi olarak doyurucu aktarımı yapılmamıştır. Realite ötesi aktarımlar daha ziyade mantık ve şeriat içerisinde hapsedilmiştir.

Fakat realite ötesi resim sanatı, kendi içinde spiritüalist sanat gelişimini göstermiştir. Renk ve âhenk içinde söz konusu edilen sanat akışı olarak yansıtılmıştır.

Realite ötesi resim akımının gelişmesini etkileyen en önemli unsur, şüphesiz 20'inci yüzyıl insanının içinde bulunduğu psişik açmazlardır, denilebilir. Dinin, felsefenin, maddenin insanlara yetmediğini, yetmeyeceğini, resim sanatçıları gözlemişler ve kendi imajinatif faaliyetlerini, büyük şehir yasamları içindeki bol ve irdeleyici imkânlar üzerinde geleceğe dönük olarak kullanmışlardır.

Bir sanatçı «Geçmişin yerine koymak istediğimiz bir dünyanın temel yaratıcı ögesi, şairlerin imaj diye adlandırdığından başka bir şey değildir. İnsanoğlu bu eşsiz güçten yararlanabilir ve eğer isterse onu sonsuza dek kullanabilir» demiştir.

Gerçekten de insanın en az bildiği, en az kullandığı fakat çok önemli bir melekesidir imajinatif faaliyet. Ancak ne olursa olsun, psişik algulamalarla, nesnelere gelen tesirlerin uyum birliğini yansıtması gereklidir. Uyum bozulduğunda anarşi ve yozlaşım da sözkonusu olmaktadır.

Realite ötesi resim için, mantığın sınırlarının aşılmasının gerekliliği diye söylenebilir. Özellikle, iç değerlerde bir yansıma bulmasına fırsat verilmeyen kuru akılcı bir tatbikatın yapıldığı dünya yaşamında bu gereklilik kendini daha da hissettirmektedir.

Görsel yönden duygu ve akılcı zevklerin de derinlerine inen bu tatbikat, devamlı hareket haline dönüşen film sanatı ile daha da derinlik imkânları kazanmıştır.